

שירי אור

פרשת

וּאֵרָא

תשס"ו

441

התקליט המסומן
הוא מיוצא על ידי

זה האבדה הכי גדולה

ראו שכל תנועה שלו וכל מחשבה
שלו זה רק דבקות ברבנו

עכשיו יש גזרת שמד על עם
ישראל. הוא המתיק את הכל

כל מי שראה אותו מיד עשה
תשובה

הוא היה יחיד בדורו

אבל גדול בפטירת הר' משה צנעני ז"ל תלמידו הגדול של מורינו הרב שליט"א

תוכן

2		הספד מורינו הרב שליטא בלוויה של תלמידו הגדול הרב צנעני זצ"ל
7		שיעור יום רביעי פ' וישב כ' כסלו כולל פרדס כץ תשפ"ו
40		שיעור שבת קודש פרשת שמות תשפ"ו
42		והתקדשתם: לחשוב להביא ילד שיהיה צדיק
43		הפרשה: הניסים של מכת ברד

חלק מהשיעורים באדיבות
קו המידע 9148*

בשער: מספיד את הרב
צנעני במוצאי שבת מחוץ
לביתו

שיעורים

הספד מורינו הרב שליטא בלוויה של תלמידו הגדול הרב צנעני זצ"ל תלמידי מורינו הרב 49 שנה!

כי אני הייתי נגד פתיחת ישיבה, אמרתי לויזנפלד לכולם, מי שהיה איתי, שמעון טייכנר, אני לא מוכן לפתוח ישיבה, אני רוצה ללמוד, ישיבה זה עסקי ציבור, זה לא בשבילי, אני רוצה לשבת בפניה שלי ללמוד, הוא (- הר' צנעני) הכריח אותי, אמר אני לא זו מהחדר הזה, כולם מכירים את החדר הקטן ברחוב רשב"ם 23 זה נהיה חדר שלו, תוך שבוע נהיה שם 20 בחורים בתוך החדר, ואז אחרי שבועיים הגיע טייכנר לקח את כולם אליו הביתה ואז אשתו נפקדה, איך שהוא לקח את כולם אליו הביתה.

זה האבדה הכי גדולה, הוא עזב את האוניברסיטה באמצע, הוא היה הכי נבחר באוניברסיטה, מספר 1, הוא עזב את הכל, הוא ראה את האור של התורה, הוא הלך לגינזבורג לכפר חב"ד ואז הביא אותו משה שווילי לשובו בנים מאז הוא שומר את העיניים הוא לא ראה כלום הוא לא פותח את העיניים מאותו רגע שהוא הגיע.

הוא כבר הגיע בתשל"ז, תשל"ח שמחת תורה הוא נכנס לחדר שלי הקטן בדירה של הסטייפלר והוא נכנס לחדר הקטן לא זו, אני לא זו מכאן אני רוצה שיפתחו ישיבה,

ועכשיו הוא דמות מופת, הוא לא נפטר בכלל, כתוב בגשר החיים שאסור להגיד על צדיק שנפטר, כמו שרבנו חי וקיים גם הוא חי וקיים, אנחנו לא טויטע חסידים (- חסידים מתים), להיפך אנחנו הליבידיקע חסידים (- חסידים חיים), החסידים האחרים הם הטויטע, כל הרבי שלהם זה טויטע, זה לא, הם לא חיים בכלל, רבנו חי וקיים, וכל מי שמתקרב לרבנו הוא חי וקיים. הוא זכה - ר' משה צנעני, הוא זכה משה בן ימימה, הוא זכה שהוא חי וקיים, הוא לא נפטר בכלל, אסור לחשוב [שהוא נפטר], הוא נמצא כאן עמנו, כתוב אחים בהספדא דהתם קאימנא¹, בדף קנ"ג, רב אומר לשמואל בר שילת תחמם את ההספד, אני מתעבר כך, אני נמצא, אני חי וקיים, אני לא נפטרת, רק הוא הולך לפנינו. עכשיו יש גזרת שמד על עם ישראל, הוא המתיק את הכל, עכשיו נוכל לחיות עוד 200 שנה בירושלים בשקט, עכשיו נמתקה,

היו אצלו שלושה חודשים בבית של טייכנר, ואחרי זה עברנו לרחוב אילת, בנווה אחיעזר, שיכון ו', שכרנו שם ארבע חדרים, חדר אוכל, חדר לימוד, ושני חדרי שינה לבחורים, וככה, אחרי זה עברנו לפרדס כץ. ומאז שהוא התקרב לשובו בנים הוא היה רבנו בעצמו, רבנו התעבר בו, ראו שכל תנועה שלו וכל מחשבה שלו זה רק דבקות ברבנו, הוא לא הפסיד ראש השנה אחד כל החיים, בכל הנסיעות הכי מסוכנות, שאמרו שישלחו אותנו לסיביר, הבטיחו לנו, התחייבו לנו, שפעם הבאה [ישלחו אותנו לסיביר], שהגעתי עם [הדרכון] הישראלי אמרו אנחנו לא מאמינים לך, יש לך 20 שמות, [אבל] זה אתה בטח לא, לשכנע אותם היה קשה מאוד, הרוסים עקשנים... אבל הוא עמד בכל הניסיונות, בכל המחלוקות, בכל התהפוכות שעברו על שובו בנים הוא עבר בגבורה את הכל.

מראי מקומות והערות

קאימנא לא קשיא הא דמחמו ליה ואחים הא דמחמו ליה ולא אחים אמר ליה אפי' לרבה כגון מר דסנו ליה פוליהו פומפדיתיא מאן אחים הספדא אמר ליה מיסתא את ורבה בר רב חנן:

¹ שבת קנ"ג, ע"א
אמר רב יהודה בריה דרב שמואל בר שילת משמיה דרב מהספדו של אדם נפר אם בן העולם הבא הוא אם לאו איני והאמר ליה רב לרב שמואל בר שילת אחים בדיקפידא דהתם

של הדור, החתם סופר אומר
[בסימן] צ"ח², חושן משפט, שבכל
דור יש משיח, רק אנחנו לא
ראויים שהוא יתגלה, הוא היה
משיח בן דוד נשמת רבנו הקדוש,
הוא היה רבנו בעצמו, והוא חי
וקיים, והוא ממשיך להנהיג את
הישיבה, כל הישיבה הוא מנהיג
אותה, אני הייתי התלמיד שלו,
הוא הנהיג את הישיבה, הוא
הנהיג את הכל, הוא הנהיג את
הבחורים, את האברכים.

עכשיו היה גזירות נוראות על עם
ישראל, כל מי שמתמצא יודע את
זה, כבר רצו להכחיד אותנו
לגמרי, להשמיד אותנו לגמרי,
אפילו טראמפ הוא כבר הולך
לצד הערבים, הוא כבר נגדנו [אבל
עכשיו בזכות הר' צנעני זה התמתק], בזכותו
עכשיו אנחנו נוכל לחיות
בירושלים עיר הקודש לכל
הפחות 200 שנה, עד סוף האלף
הששי שאז יבוא משיח בן דוד.
[הר' צנעני] הוא היה נשמת משיח

מראי מקומות והערות

בואו, וכאשר מצינו בשאול אחר שנמשח
באה עליו רוח ממשלה ורוח הקודש אשר
מלפנים לא הרגיש בעצמו, כן היה בגואל
הראשון, וכן יהיה בגואל האחרון, והצדיק הזה
בעצמו אינו יודע. ובעונותינו כי רבו כבר כמה
וכמה מתו ולא זכינו שיערה עליהם רוחו של
משיח, גם כי הם ראויים לכך אבל הדור לא
היה ראוי, אולם כשיגיע אם ירצה ה' העת יגלה
אליו ה' כמו למשה בסנה וישלחוהו או
לישראל לבד או למלך אחד כמו לפרעה לומר
שלח עמי.

² שו"ת חתם סופר חלק ו' סימן צ"ח
והנה בהא דביאת בן דוד צריך אני להציע
הצעה אחת, והוא כמו שהיה משה רבינו עליו
השלום שהיה הגואל הראשון נודקן שמונים
שנה ולא ידע ולא הרגיש בעצמו שהוא יהיה
גואל ישראל, ואפילו כשאמר לו הקב"ה לכה
ואשלחך אל פרעה, מכל מקום סירב ולא רצה
לקבל על עצמו, כן יהיה אם ירצה ה' הגואל
האחרון. ומיום שחרב בית המקדש מיד נולד
אחד הראוי בצדקתו להיות גואל, ולכשיגיע
הזמן יגלה אליו השם יתברך וישלחו ואז יערה
עליו רוחו של משיח הטמון וגנוז למעלה עד

גמרא 24 שעות, תלכו עם הגמרא ביד, איפה שאתם, עומדים בתור לאוטובוס, עומדים בתור לקופת חולים אפשר לגמור כמה מסכתות, אדם עומד שעה בתור הוא יכול לגמור עשר מסכתות.

זה היה משה צנעני הוא זכה לעבור על הש"ס כל שנה, כמו שאומר רבנו⁴, ושולחן ערוך, וכל הדברים, הכל היה שגור על פיו, הוא היה יחיד בדורו, יחיד ומיוחד, וכל העניין שאנחנו צריכים רק ללכת בעקבותיו, ללכת, לדעת שהוא הולך לפנינו, הוא עמוד האש, הוא חי וקיים.

וכל אחד יקבל על עצמו עכשיו בימי השוכבי"ם ו[כן] אחר כך ללמוד 24 שעות, מנמנמים על הגמרא, נרדמים על הגמרא, לא נכנסו בכלל [לישון במיטה], צדיקים לא נכנסו בכלל למיטה, מגיל 13

רק לראות אותו אז אדם עשה תשובה, באותו רגע! כמו שכתוב על ר' אהרן מקארלין שהיה לו 80 אלף [תלמידים], מתי הוא דיבר עם 80 אלף? [אלא התשובה היא ש]רק ראו אותו - אז כולם עשו תשובה, [וכמו כן הר' צנעני] כל מי שראה אותו מיד עשה תשובה, כל התלמידים של שובו בנים זה הזכות שלו, יש היום עשר אלף תלמידים בשובו בנים, זה הכל הזכות שלו, והוא עדיין, והוא חי וקיים, הוא לא נפטר.

וכל אחד צריך לקבל על עצמו שמירת עיניים מוחלטת, וללמוד 24 שעות זה העיקר, עכשיו שוכבי"ם, אז כל אחד שואל מה עושים בשוכבי"ם? לומדים! פשוט! רבנו זה רק ללמוד גמרא, [כמו שרבינו אמר:] רצייתי להמשיך את העולם לעשיה³, שרק תלמדו

מראי מקומות והערות

ופעם אחד חשב רבנו ז"ל, מה שהאדם צריך ללמוד בכל יום עד שאין היום מספיק. דהיינו לגמור בכל שנה ש"ס עם הר"ף והרא"ש, וארבעה שלחן ערוך הגדולים, וכל המדרשים כלם, וכל ספרי הגהה ותקונים וזהר חדש, וכל ספרי קבלה מהאר"י ז"ל. גם צריכין ללמוד איזה שעור פנים בקצת עיון. ועוד חשב הרבה דברים. גם צריכין לומר תהלים בכל יום, ויתחנות ובקשות הרבה הרבה. ואז ספר הרבה מענין זה שצריכין ללמוד במהירות גדול ובזריזות ולבלי לבלבל דעתו בדקדוקים הרבה מענין לענין. והדברים הללו הם בדוקים ומנוסים.

³ שיחות הר"ן י"ט ואמר: נכספתי מאד להמשיך את העולם אל עשיה שיהיה חיוב אצל כל אחד ואחד ללמוד כך וכך בכל יום ולא יעבר וכיוצא. ואמר: שאפלו אותן האנשים הרחוקים מן הקדושה מאד שנולדו במצודה רעה עד שרגילין בעברות חס ושלום רחמנא לצלן רחמנא לשזון, אף על פי כן הכח של התורה גדול כל כך עד שיכולה להוציא אותם מן העברות שרגילין בהם חס ושלום. ואם יעשו להם חק קבוע וחיוב חזק ללמוד בכל יום ויום כך וכך יהיה איך שיהיה בודאי יזכו לצאת ממצודתם הרעה על ידי התורה כי כח התורה גדול מאד: ⁴ שיחות הר"ן ע"ו

האצבעות, נשרפה הגמרא, נשרף השולחן ערוך, לכן רואים את הכל חרוך.

וזה היה הוא בדור שלנו, שהוא 24 שעות היה לומד, הוא לא הסיח דעת, לא הרים את העיניים, הוא יכל ללכת זקוף והעיניים היו סגורות הרמטי, כל אחד יקבל על עצמו לסגור את העיניים, עכשיו זה שובב"ם, עכשיו זה פרשת הגאולה, תוך 50 יום [מיציאתם מצרים] הגיעו לשער ה50, תוך 50 יום! פרשת בא כבר מתחילה הגאולה, אז תוך 50 יום מפסח עד שבועות, בפסח התחילו עשרת המכות, פסח, מכה אחרונה, מכת בכורות, ואחרי זה 50 יום עד שהגיעו להר סיני, אז כבר הגיעו לתחיית המתים.

עכשיו אנחנו נמצאים בתחיית המתים, הוא לא נפטר חס ושלום, אסור לחשוב רגע אחד שהוא נפטר, הוא יכול עכשיו להחיות מתים, עכשיו להיפך – הוא עלה בדרגה, גדולים [צדיקים] במיתתם יותר מחייהם⁵, הוא יכול עכשיו להחיות את כולנו, להחיות מתים,

כבר לא נכנסו למיטה, היו נרדמים על הגמרא וממשיכים ללמוד הלאה, ואז למדו עם נרות אז הגמרות היו נשרפות, כל הגמרות חרוכות, כל הגמרות מלפני שהמציאו את החשמל כולם חרוכות מזה שהם היו נרדמים על הגמרא עם הנר ביד, ושמו את הנר ביד כדי להתעורר שהנר שורף אותם, אבל בינתיים הנר שרף אותם והם לא התעוררו, עד שהתעוררו כבר נשרפו להם

מראי מקומות והערות

קוברים איש והנה ראו [את] הגדוד וישליכו את האיש בקבר אלישע וילך ויגע האיש בעצמות אלישע ויחי ויקם על רגליו".

⁵ חולין ז ע"ב
אמר ר' חמא בר חנינא גדולים צדיקים במיתתן יותר מבחייתן שנאמר: "ויהי הם

צריכים כל הזמן ללמוד את הרש"י, אני לא יודע למה לא לומדים רש"י, אז מהיום תלמדו כולם רש"י, רש"י על עדה וצילה, אדם הראשון החליט לבטל את העולם, אדם הראשון החליט אין עולם יותר, אין עולם, מי צריך את העולם הזה, לא צריך את העולם הזה, נולדו לו שני ילדים, מסכן, שני ילדים, כבר אחד הורג את השני, לא מבין את זה, בשביל מה להביא ילדים, החפץ חיים אמר שהיום אין חיוב להביא ילדים כי הרוב מתקלקלים היום, אחד הורג את השני, 130 שנה הוא לא הביא ילדים, 130, אדם חי 120, מאה.

עד שהגיעו עדה וצילה והתחילו להגיד לו מה זה? יהיה מתושלח, יהיה חנוך, עוד יהיה לך ילדים טובים, אל תדאג, חנוך נכנס עם הגוף לגן עדן, חנוך זה מלאך מט"ט, אם לא עדה וצילה לא היה עולם בכלל כי אדם הראשון החליט שגמרנו, אם אחד הורג את השני לא צריכים להביא ילדים, לא צריכים עולם בכלל, בשביל מה צריכים עולם.

וזה מחלוקת בית שמאי ובית

מורינו הרב באירוע לכבוד יום ההולדת 88 של מורינו הרב עם בני משפחתו

לרפא חולים, כל מי שיזכיר את הזכות שלו, כל מי שנמצא עכשיו בהלוויה הזאת, אז הוא יתרפא מכל המחלות, הוא וזרעו, וזרע זרעו, עד עולם.

**שיעור יום רביעי פ' וישב
כ' כסלו כולל פרדס כץ
תשפ"ו**

שער הפסוקים חומש בראשית, אז יש כאן פסוק מאוד קשה, הפסוק הכי קשה בכל התורה,

הלל, גמרא עירובין⁶, בשביל מה צריכים עולם?

תלמדו עירובין, זה נגמר עם כינור⁷, עירובין נגמר עם הכינור, מה הדין עם נקרעה נימה של הכינור, אחד המיתרים נקרע של הכינורות של בית המקדש אז עם עניבה זה מותר, אז עירובין נגמר עם הכינור, כי עיקר עירובין זה בשביל שלום בית, הגמרא מביאה שאחת לא דיברה עם השכנה 20 שנה, ברגע ששלמה תיקן עירובין אז היא באה לשים את האוכל אצלה אז היא אמרה אני לא ידעתי שאת אוהבת אותי שאת חושבת עלי בכלל, חשבת ששכר שכחת ממני וככה נהיה שלום בכל עם ישראל בזכות עירובין.

אז כל העניין זה הניגון שכל עם ישראל ינגן בכינור, דוד המלך כל החיים רק ניגן בכינור, כל החיים, הגמרא אומרת בקידושין שתהילים זה שמונה פסוקים

יותר⁸, נביא את הקונקורדנציה, ששמונה פסוקים, לנו יש רק 2700, שליש מהגודל בדף ל' הגמרא כותבת כאן בדף ל' שיש 5800 כוהנים, לנו יש, פה יש יותר, לנו יש 5845, פה יש 88 אז עוד 43 ויש 43 פסוקים בתורה יותר כלומר שחיברו (- איחדו יחד) כמה פסוקים [לפסוק אחד], אנוכי ה' אלוֹקִיךָ, הנה אנוכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך וגם כך יאמינו לעולם, זה שלושה פסוקים אומרת הגמרא, בעב הענן זה שלושה פסוקים אז חיברו כמה פסוקים אז נהיה 5845, הוא מביא לנו את כל המספרים, נהיה 5845 פסוקים כלומר שבגמרא יש יותר 33, אז בינתיים כבר חיברו, כנראה רבנן סבוראי חיברו את זה כי הגמרא זה תנאים ואמוראים ואחרי זה הוא אומר שתהילים זה שמונה יותר, איך זה שמונה יותר? פה יש 5845 ופה יש בתהילים רק 2500

מוראי מקומות והערות

⁶ עירובין, דף יג:

תנו רבנן: שתי שנים ומחצה נחלקו בית שמאי ובית הלל. הללו אומרים: נוֹחַ לוֹ לְאָדָם שְׁלֹא נִבְרָא יוֹתֵר מִשְׁנֵבְרָא, וְהַלְלוּ אֹמְרִים: נוֹחַ לוֹ לְאָדָם שְׁנֵבְרָא יוֹתֵר מִשְׁלֹא נִבְרָא. נִמְנוּ וְגִמְרוּ: נוֹחַ לוֹ לְאָדָם שְׁלֹא נִבְרָא יוֹתֵר מִשְׁנֵבְרָא, עֲשִׂיוּ שְׁנֵבְרָא - יִפְשְׁפֹשׂ בְּמַעֲשָׂיו. וְאִמְרֵי לֵה: מִשְׁמֵשׁ בְּמַעֲשָׂיו.

⁷ עירובין, דף קג.

דְּתַנִּי: בֵּן לִוי שֶׁנִּפְסְקָה לוֹ נִימָא בְּכִנּוֹר - קוֹשְׁרָהּ, רַבִּי שְׁמַעוֹן אֹמֵר: עֹנֵבָה.

⁸ קידושין ל, ע"א

תנו רבנן חמשת אלפים ושמונה מאות ושמונים ושמונה פסוקים הוו פסוקי ס"ת יתר עליו תהלים שמונה חסר ממנו דברי הימים שמונה:

התמוה ביותר.
אז אמרנו שאדם הראשון בכלל לא רצה שיהיה עולם הוא אמר אני לא מביא ילדים יותר, אחד הורג את השני, אני פטור מלהביא ילדים, לא צריך להביא ילדים, כל זה כתוב ברש"י צריכים ללמוד רש"י, באו עדה וצילה שתי צדקניות והתחילו להגיד לו, הם כבר דור שביעי או

שמיני זה נינים של נינים, התחילו להגיד לו, אדם הראשון, סבא, סבא רבא, תביא ילדים מה אכפת לך, עוד יהיה צדיקים, יהיה מתושלח יהיה ירד יהיה חנוך גם יהיה נח, 950.

הגמרא בעירובין אומרת שהיה מחלוקת אם כדאי שיהיה עולם או לא כדאי, זה מחלוקת בית שמאי ובית הלל, דף י"ג עמוד ב', קודם הגמרא מדברת שר' מאיר היה לו תלמיד שיכול לטהר את

כלומר שלישי, כמעט שלישי, בדברי הימים 8 פחות גם כן, דברי הימים ביחד 1754, שלישי, אז היום יש לנו את כל המספרים בדיוק, וגם התורה זה רק 304 [אלף מילים], זה לא 60 ריבוא אז אומרים שכל אות מורכבת מכמה אותיות, א' זה ו' ושני י', צ' זה נ' וי', גם כן ע' זה נ' עם ו' אז אם מחשבים עם האותיות הכפולות אז זה בדיוק 600 ריבוא, צריכים להגיע לשש מאות אלף אז זה דרך אגב. אנחנו עכשיו הולכים להסביר את העניין של "אותו" את הרש"י

לשיצא, בין סנפיר לסנפיר שלווה ימים, בין הסנפירים שלווה ימים ושלווה לילות, כל זה בבא בתרא זה נלמד בפעם הבאה, והוא הולך בכיוון הנגדי, ואחד ירה חץ והאונייה הקדימה אותו, אחד ירה חץ על היבשה והאונייה הקדימה את החץ, בכזו מהירות אז לקח לו שלווה ימים ושלווה לילות, אז הלוויתן יותר גדול מכל כדור הארץ, העולם עומד על סנפיר של לווייתן.

אז פה יש מחלוקת, הוא אומר אם הנחש טהור, הוא לא מטמא במגע ולא במשא, מדברים רק אחרי הפטירה, נבילה, אז מה פתאום לטמא לטאה וצב וחומט ועכבר? מה עושה עכבר? אוכל קצת את הבגדים הוא אוכל, זה הכל, הוא רואה בגד הוא אוכל אותו אבל הוא לא אוכל את הבן אדם, הנחש הורג את הבן אדם, הוא ממית הוא מרבה טומאה, אז

השרץ ב150 טעמים⁹, כי מה לטאה עושה? מה צב עושה? צב יכול לעשות משהו? צב לא יכול לעשות כלום, צב זה אותו צב שלנו עם השריון עם הכל, מה הוא יכול לעשות? הוא אוכל טיפה עשב, מגדלים צבים, הילדים מגדלים צבים מביאים להם קצת עשב, בקושי הוא יכול לנגוס את העשב, בקושי יש לו פה בכלל, הוא אומר מה רוצים מהצב המסכן? לטאה גם לא עושה כלום, אולי דינוזאורים, אולי לטאה של פעם שכל לטאה היית ק"מ, מצאו תמונות של לטאות, סרטוטים ק"מ, במקסיקו, דינוזאורים היו ק"מ, הגמרא אומרת שבין שיצא לשיצא¹⁰, שהלוויתן בולע דג של 300 פרסאות זה נקרא מפה עד אתונה, זה 1200 ק"מ, פרסה זה 4 ק"מ, 1200, יש אומרים אפילו חמש, אז הלווייתן, ובין שיצא

מוראי מקומות והערות

קצביד.

¹⁰ ואמר רבה בר בר חנה: זימנא חדא הוה אזלינן בספינתא, וסגיא ספינתא בין שיצא לשיצא דכונארא תלתא יומי ותלתא לילווא, איהו בקיפא ואנן בשיפולא. וכי תימא: לא מסגי ספינתא טובא, כי אתא רב דימי אמר: פמיחם קומקומא דמיא מסגיא שתין פרסי, ושאר פרישא גירא - וקדמה ליה. ואמר רב אשי: תהוא גילדנא דימא הוא, דאית ליה תרי שייצי.

⁹ עירובין, דף יג:

אמר רבי אבהו אמר רבי יוחנן: תלמיד היה לו לרבי מאיר וסומכוס שמו, שהיה אומר על כל דבר ודבר של טומאה ארבעים ושמונה טעמי טומאה, ועל כל דבר ודבר של טהרה ארבעים ושמונה טעמי טהרה. תנא: תלמיד ותיק היה ביבנה שהיה מטהר את השרץ במאה וחמשים טעמים. אמר רבינא, אני אדון ואטהרנו: ומה נחש שטמאית ומרבה טומאה - טהור, שרץ שאין ממית ומרבה טומאה - לא קל שפן! ולא היא - מעשה קוף בעלמא

מורינו הרב בניחוס אבליס לבני הרב צנעני זצ"ל

לברוא את העולם, בשביל מה
בראו את העולם? היה יעקב,
אברהם יחיד בעולם, יצחק יחיד
בעולם, יעקב יחיד בעולם עם 12
בנים.
עשו בא עם 400 איש, עשו פחד
[מיעקב], יש פה זהר וישלח¹¹ שם

זה מחלוקת אחת בין בית שמאי
ובית הלל, ר' מאיר אומר יש לי
תלמיד שיכול לטהר את השרץ
ב150 טעמים.
עכשיו הולכים אם כדאי לברוא
עולם או לא כדאי, זה מחלוקת,
בית שמאי אומרים לא כדאי

מראי מקומות והערות

ליה ההוא בר נש, אומר, ווי דהשתא יקטליניה
ההוא לגיון. שארי סגיד וברע לקבליה. אומר
ההוא לגיון, אלמלא הוה ליה בדיה חויה
לקטלא, לא סגיד כולי האי לקבלי. שארי
לגיונא לאתגא, אומר, הואיל וכל כהן פגע
לקבלי לא אקטליניה. כהן אומר יעקב עם לבן
גרתו ואחר עד עתה, עשרין שנין אתאחרית
עמיה ואנא מייתי חויה לקטלא בני נשא. שמע
עשו, אומר, ווי מאן יקום קמיה. דהשתא
יקטליניה יעקב בפומיה, שארי נפיק
לקדמוניה לאתפייסא עמיה. פיון דחמא ליה
מה פתיב ויירא יעקב מאד ויצר לו, פיון דקריב
בהדיה שארי פגע וסגיד לקבליה. הדא הוא

11 זוהר
...מספתי הנה עשו ונפק לקדמוניה,
ודחילו הנה ליה מיצקב כמה דהנה ליה ליצקב
מעשו. לבר נש דהנה אזיל בארחה, עד דהנה
אזיל שמע על חד לקטים דהנה כמן בארחה,
פגע ביה בר נש אחרא. אומר ליה ממואן אנת,
אמר ליה מפלוני לגיון אנא. אומר ליה סטי לך
מגפאי דכל מאן דקריב בהדאי חד חויה אנא
מייתי וקטיל ליה. אזיל ההוא בר נש לההוא
לגיון, אומר ליה חד בר נש אתי וכל מאן די
קריב בהדיה נשכיה חד חויה דהוא מייתי
ומיית. שמע ההוא לגיון ודחיל, אומר יאות
דאזיל לקבליה ואתפייס בהדיה. עד דחמא

אז כאן בויגש יש
את כל הסיפור,
כיון שקרבו
אצלו, הביא 70
גיבורים, אז יוסף
שאל את יהודה
מה אתה ערב על
בנימין? מה לך
ולבנימין [שאתה
נלחם עבורו יותר
מאחרים]? יש עוד
אחים, יש ראובן,

שמעון, מה פתאום אתה מוסר את
הנפש? יהודה אומר מה הפירוש,
אני ערב עליו, ולמה לא היית ערב
על יוסף? עברו 22 שנה, [ובכל
השנים האלו לא חיפשתי את יוסף לגאול אותו
מהעבדות ומצער שזה גורם ליעקב אבינו,
והראיה שהאחים לא חזרו בהם מהמכירה של
יוסף היא שהאחים אמרו:] אשמים אנחנו
'אשר ראינו בהתחננו אלינו',
[כלומר הן אמת שלפי מעשיו היה יוסף ראוי
להימכר לעבד עולם למרות הצער שזה יעשה
ליעקב, רק שלפנים משורת הדין היה צריך
לרחם על יוסף כי] הנער מתחנן בוכה,
ילד בוכה צריכים לרחם עליו,
רואים תינוק בוכה צריכים לרחם
עליו, הוא נפל על הרגליים של

כתוב ש[עשו פחד מיעקב, [כי ידע
ש[כל אחד [מבני יעקב] יכול להרוג
אלף, יהודה נתן שאגה אחת
הפנים של כולם הסתובבו, מדרש
תנחומא, שאגה אחת הפנים
הסתובבו אחורה לא חזרו לעולם
למקום, נתפס להם הצוואר,
וברגע שהוא אמר אני לא מחזיר
את בנימין אז יהודה נתן בעיטה
אחת ונהיה רעידת אדמה, כל
הארמון התנדנד.

עכשיו אנחנו מגיעים לויגש, [יוסף
שאל את האחים אם יש להם:] 'אב או
אח', זה חנוכה, לפי הלל א' ב' ג'
ד', אח זה מקודם א' ואחרי זה ח',
שמונה.

מוראי מקומות והערות

לא סגיד לקבלי, שארי לאתגאגה.

דכתיב וישתחו ארצה שבע פעמים עד גשתו
עד אחיו. אמר עשו אלמלא כל קד הוה עמיה,

כל אחד, אל תמכרו אותי לעבד, עבד זה יותר גרוע ממיתה זה מכות רצח, אי אפשר לתאר מה זה עבדים ^[12].

מה עשיתם ליוסף? אתה אומר ערבת את הנער, אתה ערבת את הנער, איזה ערבות זה? ולמה לא היית ערב על יוסף? למה?

כל אחד [מהאחים] יכול להחריב עשר מדינות, ששלחו את נפתלי, פעם אחת הוא קפץ מחברון

למצרים [כשרצו לקבור את יעקב אבינו ועשיו מנע מהם], בסוף חושים [הרג את עשיו ולא היו צריכים את השטר שהביא נפתלי ממצרים] ¹³.

אני חושב שחושים קפץ יותר טוב, חושים גם קפץ [מארץ ישראל למצרים בשעה שיהודה התדיין עם יוסף] ¹⁴, היה חסר מניין, הוא (- יהודה) נתן שאגה אחת, [כ] הם היו תשע, בנימין שבוי, שמעון שבוי, יוסף מלך, נשאר תשע, צריכים מניין

מראי מקומות והערות

ואמרה אני לא יראה גאות ה' שני' כל יראה גאות ה':

¹⁴ מדרש רבה ויגש

דבר אחר, ויגש אליו יהודה, זו היא שנאמר בפרק הקדש על ידי שלמה (קהלת ז, יט): החכמה תעז לזככם וגו', כנגד מי אמר שלמה המלך אלא אמרו כנגד יוסף הצדיק, אמר רבי יוחנן בשעה שתפס יוסף הצדיק את בנימין ואמר להם לאחיו (בראשית מד, יז): האיש אשר נמצא הגביע בידו הוא יהיה לי עבד, אמר לו יהודה בנימין את תפוס ושלום בבית אבא, מיד פָּעַס יהודה ושָׂאג בקול גדול והלך קולו ארבע מאות פרסה עד ששמע חושים בן דן וקפץ מארץ כנען ובא אצל יהודה ושָׂאגו שניהם ובקשה ארץ מצרים להפך עליהם אמר איוב (איוב ד, י'): שאגת אריה וקול שחל. שאגת אריה, זה יהודה, שכתוב בו (בראשית מט, ט): גור אריה יהודה. וקול שחל, זה חושים בן דן, ששניהם נמשלו כארי, שנאמר (דברים לג, כב): וידן אמר דן גור אריה. (איוב ד, י'): שני כפירים נתעו, אלו גבוריו של יוסף, שפינו שפָּעַס יהודה נשרו שניהם של כלם. אמר רבי יהושע בן לוי אף אחיו כיון שראו יהודה שפָּעַס אף הם נתמלאו חמה ובעטו בארץ ועשו אותה תלמים תלמים, שנאמר (איוב ד, יא): ליש אבד מבלי טרף, זה יהודה שמסר עצמו על בנימין, אמר שמא יחלל הקדוש ברוך הוא על אותו עון שהטעיית את אבא ואמרתי לו אני מביאו לך.

¹² יש ספר [-] אז התחילה המלחמה, אז [-] [אז התחילה המלחמה [בארצות הברית על ביטול העבדות בין הצפון והדרום, מאה אלף לבנים מתי לשחרר 25 מיליון כושים, מאה אלף לבנים, אז היה מלחמה הצפון והדרום אז הייתה המלחמה, המלחמה נגמרה ב-1865 תרכ"ה ואז לינקולן מת 15 באפריל, ספירת פסח.

¹³ פרקי דרבי אליעזר לט

ר' אליעזר אומר בשעת אסיפתו של יעקב קרא ליוסף בנו ואמ' לו בני יוסף השבעה לי בברית מילה שאתה מעלה אותי לקבור עם אבותי לארץ כנען למערת המכפלה וכו' וכשבאו למערת המכפלה בא עליהם עשו מהר חורב לחרחר ריב ואמר שלי הוא מערת המכפלה מה עשה יוסף שלח לרכוש מזלות ולירד למצרים ולעלות כתב עולם שהיה בינם לכך הלך נפתלי שהוא אילה שלושה חושים בן דן היה פגום באזנו ובלשונו אמ' להם מפני מה אנחנו יושבין כאן הראהו באצבעו אמ' לו בשביל האיש הזה שאינו מניח אותנו לקבור את יעקב שלף את חרבו והתיו את ראשו של עשו ונכנס הראש לתוך מערת המכפלה ואת גוייתו שלח לארץ אחוזתו בהר שעיר מה עשה יצחק אחז בראשו של עשו והיה מתפלל לפני הב' ואמ' לפניו רבון כל העולמים יוחן רשע בל למד צדק יוחן רשע זה שלא למד כל המצות שכתורה שני' בל למד צדק ועל ארץ ישראל ועל מערת המכפלה בעול הוא מדבר שני' בארץ נכוחות עול השיבתו רוח הקדש

מארץ ישראל, אז אומר
המדרש כל אחד
[מהאחים] יכול לכבוש
עשר מדינות.

כי הוא (- יהודה) שלח
את נפתלי לספור כמה
שווקים יש¹⁵, כמה
שווקים? הוא אמר 12,
אני שלוש וכל אחד
אחד, אמרו אבל אם
תחריב את מצרים יבוא
כל העולם, יבוא רוסיה
ואמריקה, הוא אמר
בסדר שיבואו אני לא
מפחד לא מרוסיה ולא
מאמריקה, יהודי אחד

יכול לנצח [את כולם] [16].

אז כל אחד [מהאחים וכל שכס יעקב
אביהם] יכול להחריב עשר מדינות,
עשו רועד מיעקב, רועד, רועד
מיעקב, אומר המדרש למה זה

אז הוא נתן צעקה אחת, חושים
שמע את הצעקה [מארץ ישראל], נתן
קפיצה, תוך דקה היה להם מניין,
אז אנחנו צריכים לדאוג שיהיה
מניין תמיד, אז חושים הגיע

מראי מקומות והערות

והוא רק אוהב את חיפה.
צריכים להיות בחיפה, להתחיל לחזור
לחיפה. אנחנו גרנו בחיפה, אתה מתגעגע
מהזיכרונות של חיפה, יש יערות, עכשיו
היינו במערת אליהו הנביא ויערות בלי
סוף, איזה יערות בלי סוף זה הולך עד
עוספיה עד דאלת אל-כרמל רואים רק
יערות, יערות הכרמל, מתחיל מחוף הים,
אין כזאת עיר - יותר יפה מחיפה.
אומר לו [-] אני הייתי שם ממונה על כל
הקצינים אני רוצה לחזור, הוא אומר אתה
רוצה לחזור, אנחנו כאן בשבי, תשחררו
אותנו, כל מה שאנחנו רוצים זה את חיפה
אנחנו רוצים, חיפה, ירושלים, תל אביב.

¹⁵ מדרש רבה ויגש
פִּינוּ שְׁשֹׁמֵעַ יְהוּדָה כִּן צָעַק וּבָכָה בְּקוֹל גָּדוֹל,
אָמַר (בראשית מד, לב): כִּי אֵיךְ אֶעֱלֶה אֶל
אָבִי, אָמַר יְהוּדָה לְנַפְתָּלִי לֵךְ וּרְאֵה כִּמָּה שְׁוָקִים
בְּמִצְרַיִם, כִּפְץ וְחֹזֶר אָמַר לוֹ שְׁנַיִם עָשָׂר, אָמַר
יְהוּדָה לְאֶחָיו, אֲנִי אֲחָרִיב מִהֶם שְׁלֹשָׁה וְשִׁלּוֹ כָּל
אֶחָד וְאֶחָד, אֶחָד אֶחָד, וְלֹא נִשְׁאַר בָּהֶם אִישׁ
(שמואל א יד, לו), אָמְרוּ לוֹ אֶחָיו יְהוּדָה
מִצְרַיִם אֵינָה פֶּשֶׁשׁכָּם אִם אֶתָּה מִתְּחִיל אֵת
מִצְרַיִם תִּתְּחִיב אֵת כָּל הָעוֹלָם.
¹⁶ יֵשׁ [ספר] אֲרוֹכָה הַדֶּרֶךְ לַחֲרוּת, הוּא
אומר עם שלושה מכם נכבוש את כל
אפריקה, זה מחנה שבויים של אצ"ל
ולח"י [-] מספר שהוא היה קצין בחיפה

דומה? לליסטים, כאן זה דף קס"ו עמוד ב', דף כ"ו בזהר הזה, למה דומה יעקב ועשו? לליסטים שמלסטם את הבריות, עומד באמצע בפרשת דרכים מי שעובר הורג אותו, מלסטם אותו, לוקח ממנו את הכסף את הזהב, מה שיש לו. ופתאום מגיע אחד הוא רואה ש[יש ליסטים], הוא רוצה לעבור שם, הוא חייב לעבור חייב להגיע לאבא שלו לראות את אשתו והילדים, אין לו דרך אחרת, טוב בא לו רעיון הוא צועק על הליסטים תיזהר אל תתקרב אלי יש לי נחש בתיק, אם אתה מתקרב הנחש קופץ עליך, הליסטים היה אדם תמים היה איש תמים איש טוב דווקא, האמין לו שיש לו נחש בתיק. בינתיים מגיע עוד לגיון, לגיון זה קצין מהצבא, כמה מקבלים בצבא? אלף שקל? אז הוא רוצה פרנסה, וחי בהם ולא שימות בהם, אז הלגיון הצטרף לליסטים [לשדוד עמו יחד], אמרו יאללה נתחלק 50 אחוז 50 אחוז, נעשה שוויון, רק אתה מותר לך להרוויח? גם לי מותר להרוויח קצת...

אז בא לגיון אחד, קצין, אומר

הליסטים [ללגיון] תשמע יש כאן משהו מסוכן מאוד, תיזהר יש לו נחש בתיק, אנחנו נפייס אותו נבקש ממנו סליחה לא נתקיף אותו, טוב, אז אומר לו הליסטים ללגיון חד ברנש מגיע ויש לו אולי שני נחשים בתיק והנחשים יקפצו עלינו וימיתו, שמע הלגיון וקיבל פחד, קצין בצבא, אולי בריגדיר אולי הופיצר, אולי קולונל אפילו, קולונל זה הכי גבוה, קולונל, הוא אומר טוב, נפייס אותו, הוא יגיע נגיד לו סליחה לא נעשה לך כלום אל תדאג ניתן לך עוד קצת אוכל קצת עוגיות.

פתאום מגיע אותו בר נחש מקבל פחד, הליסטים רועד, הלגיון רועד, וזה עם הנחש שהצליח להפחיד את כולם, כולם האמינו לו, כולם אנשים תמימים מאמינים, ומתחיל לנשק להם את הרגליים והכל.

אז זה הנחש עם השבע ראשים, הנחש עם השבע ראשים זה נוצר מזה שיעקב נישק את הרגליים של עשו, "וישתחוו לו אפיים ארצה" נישק את האדמה, אז יוצא שהגויים מפחדים מהיהודים.

הלך לינוקא, יש בראשון [לציון] אחד ינוקא אמר אתה תקרא [פרשת] וישב, בלי שהוא יודע שהוא (- בנו) קורא, וכשהם משתחררים אז הוא מחזיק את הקוראן וקורא על יוסף והוא קורא וישב, האבא והבן, בזכות שהוא קרא וישב [אולי הכוונה שהוא השתחרר בזכות שהוא קרא וישב, ומרמז כאן שזה סגולה להינצל משבי].

עכשיו אנחנו בוישב, איך יוסף נמצא בבית סוהר, שמגיע שר המשקים והוא אומר כי אם זכרתי והזכרתי הוא מקבל עוד שנתיים, זה גם פשע, איפה אתה משגיח? הוא אומר, ה' שולח לו שני שליחים שני מלאכים והוא

הוא כותב שם (- כנראה בספר ארוכה הדרך לחירות) כי זרקו [היהודים] חול על האנגלים אז כולם ברחו, אנחנו יודעים שאתם יכולים לעשות מחול אטום, הם מכירים את הסיפור, מכירים את כל הסיפורים.

עכשיו אחד [-] השתחרר [משבי] חמאס בעזה וסיפר שבעודו בשבי מחבלי חמאס הביאו לו קוראן, אז הוא רק קרא על יוסף הצדיק, מביא את כל ספר בראשית, מביא בקוראן, בעקדה הם הופכים את הסיפור (- שישמעאל נעקד ולא יצחק), וככה, אבל כל בראשית [כתוב בקוראן], אז הוא קרא על יוסף, ו[באותו זמן שהחטוף היה בשבי חמאס וקרא על יוסף], אבא שלו

במירון, רואים אותו, צריכים לחלל שבת, כל עם ישראל רואים את הירח, ירח מלא, עכשיו הירח כתוב 256 נביא את זה בפעם הבאה את כל המרחקים, צריך להגיד את זה בשיעור, מתי יהיה עוד פעם, עכשיו הכי קרוב זה היה בט"ו חשון, 356, 360 זה עוד ארבע אלף ק"מ, כן, ארבע אלף ק"מ הוא התקרב, עכשיו הוא 404 עכשיו הוא כבר התרחק קצת, 260 זה ארבע אלף, 404 זה עוד, אז הוא התרחק 8 אלף ק"מ, הירח התרחק מט"ו עד עכשיו, זה עד א' כסלו הוא כבר הספיק 8 אלף, אז הירח כולם רואים אותו כל ארץ ישראל, בהיר לגמרי אין עננים ואתה גר בצפת במירון ואתה צריך ללכת, לקחת סוס ללכת לירושלים להגיע עוד לפני חצות, אחרי חצות כבר אין מה להגיע אבל צריך לקחת סוס, חמור זה מידי לאט, זה שלושה ימים ארבעה ימים, אנשים הלכו עם חמורים, עד שהיה מכוניות הלכו על חמורים שבוע ימים, אחרי זה היו צריכים שלושה ימים לשכב במיטה כי העצמות התפרקו על החמור, הלכו דרך חיפה, חיפה עפולה ואחרי זה

פותר להם את החלומות והוא אומר כי אם זכרתני והזכרתני, תרחם עלי תזכיר אותי לפרעה, עכשיו הוא מקבל על זה עוד שנתיים, כבר היה עשר, אם הוא היה שותק הוא היה משתחרר ממילא, פרעה היה חולם חלום ומשחרר אותו, לכן כתוב ולא זכר שר המשקים את יוסף וישכחהו, תמיד אומרים כל פסוק פעמיים, שבת לא כתוב בתורה, כתוב לא יצא איש ממקומו, ולא תבערו אש בכל מושבותיכם, שני פסוקים, יש פסוק שלישי מחלוקת, ראש השנה ו' מחלוקת בחריש ובקציר תשבות, ר' עקיבא אומר זה הולך על שמיטה ור' ישמעאל אומר זה הולך על קציר העומר, - רק חריש רשות, קציר, שצריכים לקצור מחדש, אפילו קצרת ביום ששי ועכשיו מוצאי שבת, לא, קצרת, עכשיו זה יוצא שבת צריך לקצור עוד פעם, התורה מחייבת.

אדם ראה את הירח מה קרה? עכשיו אנחנו באמצע חודש, יהיה שבת מברכין בשבת מקץ יהיה מברכין, ראש חודש יהיה ביום ראשון, ערב שמיני, נר שביעי ערב שמיני, אז רואים את הירח

גם כן, עד שהיה אוטובוסים, ב"מי שמואל' מספר שהוא הגיע לתחנה בת"ש אז הוא רצה לנסוע למירון, הפציצו את תחנת האוטובוס בחיפה.

עכשיו היינו בחיפה אז למטה יש תחנת אוטובוס זה למטה למטה, משם היינו הולכים [- מורינו הרב בילדותו] עם דגל אדום הולכים את כל חיפה מלמטה למעלה הולכים ברגל את כל רחוב הרצל, רחוב החלוץ ואחרי זה הלכנו עם ספרי תורה, ב[גיל] 14 וחצי כבר קיבלנו שכל, עד אז אין שכל, אתה לא יודע, אומרים לך שסטאלין שמש העמים, זה לא שמש העמים, ואת כל הפועלים הוא שחט אותם, הוא היה לוקח [רשמית] משכורת 200 רובל אבל הוא גנב מיליארדים, מיליארדים הוא שדד, והוא אמר המשכורת שלי 200 רובל, בסוף החודש הוא עוד היה מלווה (אולי צ"ל: לווה) ממשהו כדי לשלם למכולת, אז עכשיו מגלים את השקר, עכשיו הרבה חוזרים בתשובה.

אז מדברים על זה שעכשיו עשו פוחד מיעקב פחד מוות, הוא יודע שכל אחד [מבני יעקב] יכול לכבוש עשר מדינות, ויהודה אמר

מעפולה הלכו זהו, כי לעבור דרך ג'נין ושכם זה ערבים אז הלכו דרך חוף הים, תל אביב, נתניה. עד שהביאו את האוטו הראשון ב1900 תר"ס, ר' שלמה זלמן אורבך הוא הילד היחידי שלא הלך לראות את האוטו, מספרים על התולדות שלו, בתר"ס ב1920, תר"פ הגיע האוטובוס הראשון לירושלים, כל החיידרים יצאו לקבל את האוטובוס הראשון חוץ מר' שלמה זלמן אורבך, הוא היה ילד בן חמש בן שש, הוא אמר אני לא עוזב את החומש, לא עוזב את התורה, לא מעניין אותי אוטובוס / לא אוטובוס, לא מעניין אותי. אז רק בתר"פ הגיע האוטובוס הראשון, עד אז הלכו על חמורים

מי שבנה את זה - את תעלת סואץ) היה רוטשילדים, הם בנו את התעלה, ואז היה [מלך גרמניה] ויללהם, ויללהם השני הוא עלה לירושלים, ור' חיים יוסף זוננפלד לא רצה ללחוץ לו את היד, הוא אמר זה עמלק זה, אלה הגרמנים עמלק, והגיע ויללהם השני הגיע לירושלים עם פרנז' יוסף [מלך אוסטריה-הונגריה] ואז שלח לו יוסף חיים זוננפלד שלח את

שמעון דייטש והוא אמר לו שהוא רוצה, כי עמדו הרפורמים עמדו להוציא את האורתודוקסים מהחוק, הרפורמים יש להם זמן [מיותר], אורתודוקסים הם לומדים גמרא אין להם זמן להיפגש עם שרים, ללכת לפרלמנט שם בוינה, אין להם שום קשר עם שום שר, אז הם (- הרפורמים) אמרו [על האורתודוקסים] זה אנשים מפגרים, ילמדו קצת חשבון קצת מתמטיקה.

אי יש בגמרא בעירובין, יש את

יבוא רוסיה יבוא אמריקה, אנגליה, צרפת, במבצע קדש הם (- אנגליה וצרפת) עזרו לנו, במבצע קדש הם לקחו לנו את התעלה, המצרים, אז לכן היה מבצע קדש, 1956, אני נכנסתי לישיבה ב-50, ט"ו, זה היה ט"ז, פה כבר היה י"ז כי זה היה באוקטובר, מבצע קדש עוד לא נולדתם, בט"ז זה היה, אז נאצר לקח את התעלה בשבילנו, אז באו אנגליה וצרפת לעזור לנו לפתוח את התעלה, הוא אמר הוא לא נותן לאף אחד לעבור כאן, זה שלו פרטי.

הגמרא אפשר לדעת את כל המתמטיקה, משפט פיתגורס, ארכימדס, ניוטון.

ניוטון גילה שאם אווירון נופל, או נופל כדור טניס זה אותו דבר [שניהם נופלים באותה מהירות, כיון שאת

שניהם מושך כח המשיכה שפועל על כולם באותה כח, והמהירות הקבוע היא 10 מטר בשנייה בקירוב], אנשים חשבו

שאווירון נופל יותר מהר, [אבל באמת] אם אווירון נופל מגובה של עשר אלף מטר, 10200 זה 6000

ו4200 זה יוצא עשר דקות, שש אלף מטר, כל עשר מטר זה שניה, אז יוצא עשר דקות ועוד

4200 זה עוד שבע דקות, מחלקים 4200 ל60 שניות, אז זה עוד 7 דקות, 17 דקות, אפשר

להגיד שלוש פעמים תיקון הכללי.

וככה הוא עשה נחמן ביטון, האווירון התחיל ליפול הם נסעו מאיסטנבול לקייב אז הוא לקח

את כולם ואמר תגידו אחרי כי תעבור במים איתך אני ובנהרות לא ישטפוך כי תלך כמו אש לא

תכוה ולהבה לא תבער בך, שלוש פעמים, המטוס התחיל להתרומם, זה נקרא כיס אוויר,

פתאום אין אוויר, מגיעים למקום

כל המתמטיקה, בגמרא בעירובין, גם ביבמות יש את כל החשבונות את כל משפט

פיתגורס, ראיתי הקדמה ליבמות, הוא מביא שם משפט פיתגורס, פיתגורס, זה 3,4 זה 5, ואחרי זה

6,8 זה 10, 12,16 זה 20, 24,32 זה 40, איך זה יוצא? 3 כפול 3 זה 9, 4 כפול 4 זה 16, [יחד זה יוצא] 25,

שורש זה יוצא 5.

אם אתה עושה 6,8, 10 = [ומסביר] 6 [כפול 6] זה 36, 8 זה 64 זה מאה,

אז מאה שורש זה עשר.

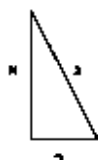
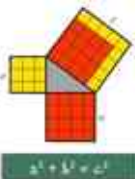
אחרי זה אתה עושה 12, כבר הגענו ל8, 16,12 זה 20, [ומסביר]

משפט פיתגורס

משפט פיתגורס בא להסביר איך מחשבים במשולש שיש בו קו מאונך (א), וקו מאונך (ב), וקו משופע (ג) את אורך השיפוע שבקו ג.

שהפתרון הוא כך: מכפילים את אורך קו א' בעצמו, כלומר שאם אורך קו א' הוא 4, מכפילים 4*4 = 16, וכן מכפילים את אורך קו ב' בעצמו, כלומר אם אורך קו ב' הוא 3, מכפילים 3*3 = 9, ומצרפים את שניהם יחד 16+9 = 25, שורש של 25 = 5 הרי שזהו אורך השיפוע.

בקיצור בכפילים בעצמם את שני הקווים הישרים ומחברים את התוצאה יחד והתוצאה המתקבלת היא המכפלה של אורך הקו המשופע בעצמו, (וכדי לדעת את אורך הקו מוציאים שורש ממספר זה).

בטריפולי באלג'יר הם עומדים על החוף אלף יהודים עם הנשים והילדים כולם באוניה, הוא שואל אותם איזה עם אתם? מי אתם? מאיפה הגעתם? אומרים לא, אנחנו יהודים, נחרב בית המקדש, איך אני יודע שאתם יהודים? אנחנו מהולים, גם הערבים מהולים? שניים וחצי מיליארד.

ביוהנסבורג גם הנוצרים מלים את עצמם כי שם הכושים רוצים להיות מוסלמים, שם כולם מלים אפילו הכושים, אנחנו מהולים, זה לא ראייה, מביא את זה הבן איש חי בן איש חיל בדרוש על זכור הנה הוא מביא שהמוסלמים נלחמים בנוצרים כל הזמן אז הצליחו לקחת שם בשבי איזה

שהאוויר מידי דליל אז האווירון מתחיל ליפול אין לו אוויר לעוף עליו.

וככה כתוב ב'כל בוי'¹⁷ שהגיעו לאיזה ארץ אחרי חורבן בית המקדש, הנה נביא את הכל בו נקרא את הסיפור שני וחמישי ושני צריכים להגיד את זה, מחר זה יום חמישי, עוד מעט יהיה חנוכה כבר לא נגיד את זה, חצות יהיה ב'11:15 כבר אפשר לנסוע למירון אפשר לנסוע לאומן לחזור, נקרא את כל הסיפור על הפסוק "כי תעבור במים אתך אני ובנהרות לא ישטפוך", אז הגיעו אחרי חורבן בית המקדש, ברחו מהארץ המון אוניות עם פליטים הגיעו לאיזה חוף, אולי במרוקו אולי בתוניס

מראי מקומות והערות

דהוה כתיבא ביה תרין כי ותלאתא לא ולא ידענא מאי האי. אמר ליה חד סבא חכימא להדא האי קרא ודאי הוא דאהני לך מן שמיא כי תעבור במים אתך אני ובנהרות לא ישטפוך כי תלך כמו אש לא תכוה ולהבה לא תבער בך. את ודאי תיעול בנורא ותשתויב דהא ודאי מן שמיא אתרחיץ עבדו בטעם הגמון' נורא רבתא להדא בפרשת אד' ועלה ההוא סבא דחלם ההוא חלמא בגו נורא ואתפליג אישאת לתלתא חלקין ואחזין ועלו בגויה תלתא צדיקים לקבולי אנפיה דההוא סבא והנהו תלת סבי בכן שבחו ואמ' והוא רחום קדמאה אמ' עד אנא מלך רחום וחנן תנינא אמ' עד אין כמוך תליתאה מתמן ולהלן. ובכלהו מתחילין ברחום ומסיימים ברחום ותקוניהו לאמרו בשני ובחמישי שהוא יומא דדינא.

¹⁷ יח. דין והוא רחום בשני ובחמישי בשני ובחמישי אחר שמונה עשרה נהגו בכל מקומות ישראל להרבות בתפלה ובתחנונים לפי שבית דין של מעלה ושל מטה שוין והם ימי רחמים דכתיב דרשו ה' בהמצאו. ואומר והוא רחום. והא לך טעם תקנת והוא רחום. עובדא הוה בספינתא דיהודאי דאתא מגלותא דירושלם לאתרא דהוה תמן הגמונא אמר להון מנן עם אתון אמרו ליה מעמא דיהודאי אמר להון אם מיהודאי אתון בעינא למנסא יתכון במה דמנסא חנניה מישאל ועזריה בגו אתון נורא יקידתא אמרו ליה הב לנא זמן תלתין יומין ירב להון זמן יתבו בתעניתא וכל יומא מאן דחזו בחולמיהון הוו משתעי באפי קהלא בעו למשלם תלתין יומין הוה תמן חד סבא דדחיל חטאין ולא הוה חכים כולי האי דאמר להו חמינא בחולמאי דאקרו חד פסוק

זה מראה לך שאני יהודי, לחמס אין פאות, לערבים אין פאות, ובזכות הפאות אז הוא קשר לו שני עגילים מזהב ממה שלקחו שם בשלל אמר אם אתה יהודי אז אני אצמיד לך שני עגילים.

אז הבן איש חי מדבר שצריכים ללכת עם פאות עבות וגסות, שם לא הלכו בעיראק אולי בגלל הגזירות אבל הוא אומר שלכתחילה צריכים פאות עבות וגסות, וזה מה שהרגיז את המן, כתוב מרדכי מוכתר בנימוסו, לא הרגיז אותו ששמרו שבת שה"י פה¹⁸, [אלא] מה הפאות האלה שלך? תלך נורמלי כמו כולם, עבות וארוכות וגסות אז אומר הבן איש חי באותו מאמר שזה מה שהרגיז את המן.

הנה כאן נקרא את הסיפור, ולי הפעוט נראה לומר, זה דרוש ג' לשבת זכור, הספר נקרא בן איש חיל, ולי הפעוט נראה לומר

משפחה שלמה של נוצרים וכולם יש להם זקנים, חמס חייב שיהיה זקן ואסור לעשן, אם אתה נהיה חמסניק זה לא משתלם, אם אתה מעשן לא משתלם להיות חמסניק, אסור לעשן בחמס, הם אומרים אנחנו הצדיקים, והנשים הולכות מכוסות, עכשיו אנחנו היינו בעין כרם כולם מכוסים מכף רגל ועד ראש, שלושה צעפים שלושה מטפחות ושמלות עד הרצפה, בחורות בגיל 17, עכשיו כבר קם דור חדש, אין דור חדש, מסורת זה מסורת הם לא מוותרים זה הדגל שלהם, אחרי זה הם הולכים להרוג את כולם, זה חוץ מזה...

אז מדברים כאן הבן איש חי כאן בדרוש לשבת זכור אז לקחו בשבי איזה שיירה שלמה של נוצרים ורוצים עכשיו להרוג את כולם אז היה שני יהודים עם פאות, יהודי אחד עם פאות, אמר

מראי מקומות והערות

ודתיהם שונות מכל עם דלא אכלי מינן ולא נסבי מינן ולא מנסכי לן ואת דתי המלך אינם עושים דמפקי לכולא שתא בשה"י פה"י ולמלך אין שוה להניחם דאכלו ושתו ומבזו ליה למלכות ואפילו נופל זבוב בכוסו של אחד מהן זורקו ושותהו ואם אדוני המלך נוגע בכוסו של אחד מהן חובטו בקרקע ואינו שותהו אם על המלך טוב יכתב לאבדם ועשרת אלפים ככר כסף וגו'

¹⁸ מגילה יג, ע"ב

אמר רבא לביא דידע לישנא בישא כהמן אמר ליה תא ניכלניהו אמר ליה מסתפינא מאלהיו דלא ליעביד בי כדעבד בקמאי אמר ליה ישנו מן המצות אמר ליה אית בהו רבנן אמר ליה עם אחד הן שמא תאמר קרחה אני עושה במלכותך מפוזרין הם בין העמים שמא תאמר אית הנאה מינייהו מפורד כפרידה זו שאינה עושה פירות ושמא תאמר איכא מדינתא מינייהו תלמוד לומר בכל מדינות מלכותך

וילמדו ממעשיהם,
אבל הפאות צריכים
להיות עבים וגסים
ולהתפאר עם הפאות,
תמיד להתפאר.

ומעשה ב[-] של
ישמעאלים שהוא כבש
את הנוצרים, את
הערבים הנוצרים, והוא
עשה מלחמה עם
הפלשתים הערלים, כי

[המוסלמים] הם מלים,
הנוצרים לא מלים, ואמר כל ערל
לשחוט אותו ותפסו שיירה
שלמה של נוצרים והם היו
מלובשים כמו מוסלמים,
התחפשו למוסלמים, אמר לא,
שיבדקו, שיפשיטו אותם, אם
הוא ערל לשחוט אותו מיד, פעם
הוא פגש סיעה שלמה של ערלים
אנשים ונשים שהיו בורחים,
עכשיו יבדקו אותם יראו שהם
נוצרים, כולם אחזה רעדה,
עכשיו שוחטים את כולם, מיד
היהודי רץ תופס את הפאות אומר
לי יש פאות להם אין פאות רק
זקן, שוף יא סידי אנא יהודי, [-]
אני יהודי, אז מיד אמר לתלות לו
על הפאות נזמי זהב שלקחו
מהשלל.

מוכתר בנימוסו, פיאות גדולים
ועבים וארוכים כי זה הסימן של
יהודי, כי זקן יש גם לערבים ויש
גם להודים ויש גם למוסלמים,
כולם הולכים עם זקן, נימוסו, זה
הנימוס, הנימוס היחידי זה
הפאות - פאות עבים וגדולים
שיראו למרחוק שירגיז את כולם,
האשה אומרת אני לא יכולה
לסבול, צריכים להביא אותה
לרבנית, אני לא הייתי הולך עם
פאות אם לא הרבנית לא הייתי
הולך עם פאות, חצי שנה אחרי
החתונה היא אומרת אתה חייב
לגדל פאות, אבא שלי גידל
פאות, היא הראתה לי את
התמונה של אבא שלה, שיבי,
אחיעזר כולם גידלו פאות, אחרי
זה קצת התערבבו עם העמים

לחמס הם אומרים, כל השכנים הגיעו כולם הגיעו, יש שם יהודי יאללה בוא נשחט אותו, תשחטו אותו כבר יאללה נגמור את הסיפור, לא, אמרו נביא את החמס נקרא לחמס עוד מעט שוחטים אותך, והוא שומע את הצעקות בערבית, הוא מבין את הכל, בדיוק בארבע מגיע טרייסמן והם כולם בורחים, הם חשבו שהגיע כבר הצבא והכל, לקח אותו, שבוע שבועיים הוא לא יכל לחזור לעצמו, הוא בקושי יצא מהבית, אז מדברים כאן על הפאות, פה דיברנו על הפאות,

עכשיו אנחנו מדברים כאן [במספר שהתחיל מהספר 'כל בוי'], אז זה היה בספינה אחת שבאה, אז רצינו להגיד שברית מילה זה לא הוכחה, לא ברית, כי גם לערבים יש ברית, ולא זקן, גם להם יש זקן, חמס חייבים זקן ואסור לעשן מי שמעשן שלא יהיה חמסניק, לא כדאי לא, צריכים להיגמל מהעישון יום אחד, באים לשיעור של הרב.

אז הפאות רק בזכות הרבנית, היא אמרה אני רוצה שתלך עם פאות, והלכתי עם קפילוטש קנייץ, וחצי, הייתי היחידי בבני ברק,

שהם רואים פאות הם רואים טנקים, שהולך יהודי עם פאות אז הם רואים טנקים הם לא רואים פאות, שיהודי הולך בשכם, אבא שלו הלך בשכם את כל שכם הוא עבר, הוא פתחו לו את הראש, 13 תפרים עשו לו למחלב, מחלב התקיפו אותו, זה אבא שלו היה שם הם הלכו את כל שכם, אולי איחרו את ההסעה, לא יודע, אני אמרתי לטרייסמן אתה צריך להגיע בארבע בבוקר שיהיה רווחים שלא כולם יגיעו בבת אחת, אתה מגיע בארבע, מי היה שם? ביק, נתן ביק, הוא פספס את ההסעה, נגיד בשלוש כבר עוזבים את הציון, אחרי שלוש אסור להיות שם, אסור, אז הוא פספס הוא אמר תיקון הכללי הוא היה בדבקות שם, התפשטות הגשמיות, פתאום הוא רואה את עצמו לבד, כולם כבר נסעו עזבו אותו לא שמו לב, ובינתיים הערבים מתאספים שם, וואי וואי נביא לך את החמס צועקים עליו יא יהודי נשחט אותך, הוא היה שבוע ימים לא יכל לחזור לעצמו, מצאו אותו חיוור לבן כמו הקיר, הוא עומד לבד, מפחדים להתקרב אליו, מפחדים, נקרא

אז הם ירדו שם
בטריפולי

באלג'יר והם
אומרים לו אנחנו
יהודים, מי אמר
שאתם יהודים?
אתם מולים זה
לא ראייה, אתם
יודעים מה, אני
אקח אחד מכם
אני אשים אותו
באש, אפשר
לבדוק זה בדיקה

מדעית, אפשר לבדוק כמו
שבודקים במעבדה, רוצים לדעת
אם זה זהב, שמים את זה באש
רואים אם זה זהב, הזהב הוא לא
מעורב עם חומר אחר, אם זה רק
ציפוי.

אחד קנה בדיל, ברל"ב סעיף י"ח
חושן משפט¹⁹, צריך לדעת חושן
משפט בעל פה לקרוא את זה כמו
ספר, אחד קנה בדיל ומצא בזה
זהב בתוך הבדיל, הוא קנה מוט
של זהב, נגיד עכשיו יש חרב,

היום רואים הרבה כאלה עם חצי
חליפה, חצי חליפה הייתי הולך,
זה כלאיים, או שתלך עם חלוק
ארוך, עד שהלכתי עם חלוק ארוך
לקח לי עוד שנה, והוא קנה לי,
מנחם אלעזר מוזס קנה לי את
השטריימל הראשון, הוא בדיוק
חוזר מהטיש של וויזניץ, היינו
בשיכון ה' רחוב יעבץ, הוא
שומע מנגנים ושרים, הוא
מסתכל דרך חור הדלת 2 כלילה
רוקדים ושרים אז הוא אומר
גמרנו.

מראי מקומות והערות

דינר זהב לאשה וכמו חטין מחופין שעורין
וצ"ע עכ"ל.....
... ובתשובת גאוני בתראי סי' נ"ט שם כת'
דחייב לשלם במה שהעכו"ם מעליל עליו
מדיני דגרמי וכו' וכן הוא המנהג פה ק"ק
בריסק לפי הנשמע עכ"ל.

¹⁹ קצות החושן רצא, ס"ק ד
לא קבלתי עלי אלא שמירת דינר כסף. כת'
בהגהת מרדכי פ' הכונס ראובן ששאל סיף
משמעון שהיה לו במשכון מעכו"ם ושואל
ממנו ממון הרבה בעד הסיף שאבדו והשואל
לא ידע שהיה סיף יקר מצי אמר נטירות'
דסיף יקר לא קבלתי עלי כדאמרי' גבי נתן

מה אני אסחוב את המזוודות עד השירותים? שלושה מזוודות, הרב'ה חי וקיים הרב'ה שומר על הכל, שנוסעים לרב'ה אין שום פחד, השארנו את הכל בחוץ על הכביש הראשי שם ליד שדה התעופה אף אחד לא נגע בזה, צדיקים אמיתיים, כתוב שבפינלנד אתה יכול להשאיר, בנורבגיה בשוודיה אתה יכול להשאיר מזוודה באמצע הכביש אף אחד לא יגע בזה, אתה צריך ללכת לשירותים, משהו, לא צריך להיסחב עם זה, זה שתי מדינות שלא נוגעים בדבר שלא שלך, אז השארנו את זה שמה.

אז עכשיו אדם לוקח חרב והולך לשירותים שם את החרב בחוץ, בינתיים גנבו לו את החרב, עכשיו הוא בא לבעל המשכונות הוא אומר לו הגוי היה פה רצה את החרב, אומר זה מזהב, אז חכמי בריסק פוסקים שצריכים לשלם זהב, לא לריב עם הגויים, הקצות אומר שלא צריך, הוא לקח את זה בתור חרב מקרטון רק בשביל ההצגה, הוא חשב שזה, זה היה מצופה נייר כסף, אז רצ"א הוא אומר חכמי בריסק וגאוני בתראי, יש עוד גאוני בתראי

הולכים עם חרב, עכשיו חנוכה צריכים חרבות בהצגות, הוא לוקח חרב הוא חושב שזה מקרטון ו[באמת] זה זהב, זה מצופה נייר כסף אז זה שאלה בהלכה רצ"א אז חכמי בריסק פוסקים שצריכים לשלם זהב, תביא קצות החושן, אז אדם השאיל סייף, הוא הלך לאחד שמשכונות מהגויים, יש לו משכונות, תביא לי חרב אחת רק להצגה חמש דקות, המכבים הולכים עם תפילין הם הולכים עם חרבות, צריך להצגה, הוא משאיל לו, בינתיים הוא הלך לשירותים שם את זה בצד זה גנב.

שהיינו במוסקבה הלכנו לשירותים השארתי את הכל בחוץ, אמרתי הרב'ה שומר והיה לנו 3 מזוודות, אני ואתה היינו לבד והשארתי את כל המזוודות בחוץ משדה התעופה שם על הכביש הראשי, היית ילד בן 14 וחצי אז השארתי את כל המזוודות שם בחוץ אמרתי הרב'ה שומר אין שום פחד, לקח איזה רבע שעה, לקחתי אותך לשירותים, אתה צריך לזכור את זה, והכל השארתי בחוץ, אמרתי

רק בלילה משהו וכל יום סיפור את החלומות, ביום האחרון כבר כולם היו ביאוש, אחד אמר אני חלמתי שני "כי" שלוש "לא".

(הרב עובר לסיפור אחר) אחד אמר יש לי שני "קיי", (- קי באידיש זה פרה), "כי בו ישמח לבנו, כי בשם קדשו בטחנו" לא יודע איזה רב, אתה יודע איזה רב זה היה? ר' שלמה מקארלין הוא אמר יש לי שני "קיי" הוא אמר שם בדרשה יש לי שני "קיי", אני לא דואג על פרנסה, הוא אמר אתם דואגים על פרנסה, מה אתם דואגים על פרנסה? יש לי שני "קיי" אז באו כל הנשים מאה נשים עם דליים, פעם לקחו את החלב בדליים, לא היה בקבוקים לא היה שקיות לא היה קרטונים, באו עומדים בתור מאה נשים, שתי פרות.

הנה הסיפור כאן בשמע שלמה, היה אברך, היה עני גדול, והמשפחה שאלו איך אתה מתפרנס? תלך לעבוד, אשתך אין לה אוכל, אמר יש לי שני "כי" באידיש "כי" כי לעולם חסדו, זה

שמה שהעכו"ם מעליל עליו לא לריב עם הגוי, הוא אומר זהב, זהב, תשלם עכשיו מאה אלף דולר, חשבת שזה שווה עשר שקל עכשיו תלך לאסוף כסף תלך בכותל מאה אלף דולר, כל מה שהעכו"ם מעליל עליו, דינא דגרמי, וכן המנהג פה בריסק, הוא מביא כאן בריסק, לומדים קצות החושן זה בריסק זה כל השיטות, רבנו, כל השיטות.

עכשיו אנחנו חוזרים לסיפור על "כי תעבור במים אתך אני ובנהרות לא ישטפוך", בקיצור הוא אמר אני רוצה משהו לשים אותו באש ולבדוק אם הוא יהודי, אפשר לבדוק, אתה רוצה לדעת אם הוא יהודי שם אותו בתוך האש, עושה מדורה גדולה כמו ר' זירא²⁰ כל 30 יום נכנס לתוך האש, חנניה מישאל ועזריה.

היהודים מתחילים לבכות, מי יכנס לתוך האש? נשרוף יהודי עכשיו? בשביל מה באנו לכאן? אמרו תן לנו 30 יום להתפלל, וישבו בתענית, לא אכלו 30 יום,

מראי מקומות והערות

ויתבי מאה אחריני דלא נשלוט ביה נורא דגיהנם כל תלתין יומי הוה בדיק נפשיה שגר תנורא סליק ויתבי בגויה ולא הוה שלטא ביה נורא יומא חד יהבו ביה רבנן עינא ואיחרכו שקיה וקרו ליה קטין חריך שקיה:

²⁰ בבא מצינא פה, ע"א ר' זירא כי סליק לארעא דישאל יתיב מאה תעניתא דלשתכח גמרא בבבליה מיניה כי היכי דלא נטרדיה יתיב מאה אחריניתא דלא לשכוב ר' אלעזר בשניה ונפלין עילויה מילי דצבורא

הר' צנעני זצ"ל בשיעור לשמאלו של מורינו הרב

אולי נגיד דבר תורה שתי דקות, וכל אחד ידליק נר חנוכה בבית ואז אפשר לקרוא את כל הסיפורים, את כל [פרק] "חלק" [בסנהדרין] את כל האגדות, סיפורים על חנוכה ספרי המכבים, יש מה לעשות.

אדם צריך לדעת את כל הסיפורים, את הכל בו ללמוד, איך נהיה "והוא רחום" שני וחמישי ושני, זה נהיה מזה ששמו אותו בתוך האש, הוא אומר והוא היה אדם פשוט, הוא לא ידע ללמוד, הוא ידע להגיד תהילים אולי כמו אבא תחינה

פרה, "קי" זה פרה באידיש, הוא אומר יש לי שני "כי" בבוקר באו כולם לבקש חלב, מה יש לי פרה? אמרת שיש לך שני "כי", אמר יש לי כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו, אז זה הסיפור בשמע שלמה.

צריכים לדעת את כל הסיפורים, עכשיו חנוכה אפשר לקרוא את כל הסיפורים, אנחנו ברבע לחמש נדליק נרות, את הנר במרפסת, אחרי זה בחמש כבר נגיד ברכו ואחרי זה 5:20 כבר כולם מתפזרים, גומרים שמונה עשרה גומרים קדיש ואז כולם,

הזקן הזה אמר לו, זה היה אברהם יצחק ויעקב הם באו בתוך האש להציל אותו ואז אמרו, וכל קטע נגמר "והוא רחום" אנא מלך רחום וחנון, תנינא, ואין כמוך חנון ורחום, אין כמו ה' חנון ורחום, מתחילים ברחום ומסיימים ברחום, וזה השני וחמישי.

עכשיו אנחנו נקרא רק את הסיפור על יוסף, אז יוסף, נביא נצוצי שמשון, אז רש"י אומר "אותו, עמו, אליו"²¹ זה רש"י

חסידא, חד סבא, הוא לא למד הוא לא היה למדן אמר חלמתי על שני "כי" ושלוש "לא", אני לא זוכר, אמרו שני כי, "כי תעבור במים אתך אני ובנהרות לא ישטפוך כי תלך כמו אש לא תכוה ולהבה לא תבער בך", אתה תנצל, זה הפסוק שחלמת, שמו אותו באש ואז האש התחלקה לשלושה שבילים באו שלושה זקנים ואמרו לו כמה פסוקים שם ואז הרב של הקהילה צם שלושה ימים שהזקן הזה יתגלה לו, אז

מראי מקומות והערות

א'תו'. מי שידוע זה הכינוי, יודע מה בכיית הנער אצל משה רבינו ע"ה. ומי שאומר בכיית זו היתה בלי כונה, אז אתה מעבך תחית המתיים. ולא תוכל להמציא לך שום תרופה אם לא אתן עיניך באות חנוך בן ירד.

שאלו ר' ישמעאל ור' נחניא למטטרון, למה זכית להיות גדול מכל צבא מרום. אמר להם לפי ששמי חנוך בן ירד. וסימן לדבר חנוך לנער על פי דרכו (משל כב ו) וזה האות של ירד מעולה מכל האותיות שבתורה חוץ משמות הקדושים. תמנה מספר שמותיו [נ"א שנותיו] ותמצא כל צרכיך.

ואומר אני נחמן בר שמואל שהלכתי על קברו של אותו צדיק רש"י, הייתי בועט ברגלי והייתי מרעיש על קברו. ויצא מעט עשן מקברו. מיד נרתעתי לאחורי, וראיתי פיסת יד של אש. וקול אומר אלי. אם התרנו לך 'ויתנכלו אותו כמו אתו', 'עמו כלומר אליו' מי התיר לך. מיד הלכתי בפחי נפש. ומיד שהלכתי ד' אמות לאחורי, שמעתי קול דממה דקה, תשחיר שיניך בתענית, ואם לאו אין לך תקנה, מטעם כי האותיות [עמו] כלומר אליו, צועקים עליך למרום. מיד כשהלכתי לביתי פגע בי נחש, והיה כתוב על ראשו כל ערל וכל טמא לא יאכל בו (עפ"י שמות יב מח) מיד בכיתי בכייה גדולה, ואמרתי בלבי והרי שום טמא ופגול לא בא אל פי.

²¹ נצוצי שמשון (עמ' נב במהדורה החדשה תשעג ירושלים)

מאמר מחכם קדמון רבי נחמן בר שמואל - ויראו אותו מרחוק ובטרים יקרב אליהם ויתנכלו אותו להמיתו (לז יח) פרש"י אותו כמו אתו, עמו, כלומר אליו [עכ"ל]. כמו (ויתנכלו אותו) ויתהלך חנוך את האלהים ואינו כי לקח 'אותו' אלהים (בראשית ה כד) ותרא 'אותו' כי טוב הוא (שמות ב ב) בשביל הליכתו היה בהיפך למדתו, חנוך למטטרון שלשה שבועות. ויהיו כל ימי חנוך חמש וששים שנה ושלש מאות שנה (בראשית ה כג) כמנין ימות השנה שהם שס"ה. מטטרון לשון מטרוניא (ריקאנטי פ' נשא ד"ה יברכך) 'אותו כמו אתו' ר"ל מדתו, כמו (מלאכי ב ה) בריתי היתה אתו. 'אותו כמו עמו', כמו שרמזו (שמות ב ו) ותראה את הילד, ועמו אותו שהיה מדבר אליו מאהל מועד. ותראה את הילד [והנה נער] בוכה, היה לו לכתוב ותראה את הילד בוכה. אלא ר"ל כמו עמו. ואחר כך [כתוב שם והנה] נער בוכה, והקושיא ילד מעיקרא ואחר כך נער בוכה.

אני נחמן בן שמואל הולך רכיל ומגלה סוד על רש"י ע"ה הצדיק שהיה צנוע. 'ויתנכלו אותו' כמו אתו, עמו, כלומר אליו' כיון בזה הצדיק רש"י ע"ה 'ויתנכלו אותו' וכו'. 'אותו' רמז למה חנוך נעשה מטטרון. 'אותו' חנוך נעשה כמו

נפש כמו רש"י? 613 תעניות, תשחיר שיניך בתענית, תצום כל החיים שלך, מה אתה מרביץ לקבר של רש"י? אתה לא מבין את הפסוק, תבכה, אבל אל תרביץ לקבר, אין לך תקנה, והאותיות "אותו, עמו, אליו" צועקים עליך, האותיות. ראיתי נחש, פתאום נחש בדרך לבית והיה כתוב כל ערל לא יאכל,

הכי קשה, "אותו" כולם יודעים מה זה אותו, אז אני הלכתי – נחמן ב"ר שמואל נתתי בעיטות לקבר [של רש"י], בעיטות, מרוב צער, נתתי בעיטות לקבר עד שיצאה בת קול, יצא עשן ובת קול תפסיק להרביץ לקבר, תפסיק להרביץ, האותיות האלה "אותו, עמו" צועקים עליך, "ויתנכלו אותו" מי אתה בכלל? מי אתה? אתה מסרת

מראי מקומות והערות

אליו נתתי חלקו של הקב"ה. ומי שידוע זה הוא יודע הפלוגתא של הקב"ה עם מטטרון. אבל האות של ירד קח בידך, והת"ו של ויתנכלו, ואז תעשה שלום בין יוסף ואחיו בעוה"ז ובעוה"ב. יוסף מחציו, ות"ו מלא, והא' מורה ר"ה שהוא ראש, גם תדע למה אמר יהודה דוקא להביא (נ"א אמרו יהודה הביא) הכתונת לאביו. ואז תדע גם כן גלגול עצמות של יהודה במדבר ארבעים שנה (סוטה ז:). וסימן לכל זה שהקב"ה ית"ש עוסק בכל יום בב"ית של בראשית, ובכל"ד של לעיני כל ישראל.

וכשהלכתי מקברו, בשעת הנחת תפילין שלי שמעתי (נ"א מצאתי כתוב על התפילין שלי) כל מי שאינו יודע חילוק בין הסרת טבעת של פרעה שנתן ליוסף (בראשית מא מב) ובין הסרת הטבעת של אחשוורוש שנתן להמן (אסתר ג) אל יהא עוסק בנסתרות הללו. אם נתנית טבעת להמן מורה על חנק, כי לא נתן לו על ידו, רק להמן, ר"ל להמן. והוא נענש על מחשבתו הרעה אשר חשב. ולכן נפרע ממנו מדה כנגד מדה, ודינו בחנק. כל מי שגנב דינו בחנק. מיד מילתא בלבי נטרית עד יום מותי. ובעת מיתתי [נ"א הליכתי] השתחויתי ג' פעמים נגד השכינה. ושמעתי ג' פעמים בין כל השתחויותי אמר, אלמלא (שלא) הוציא שם בן נח לאברהם אבינו לחם ויין באותה הסעודה, אז לא היה נהרג משיח בן יוסף במלחמת גוג ומגוג. וזה הצער בפמליא של מעלה ושל מטה. דוק ותמצא צרי למכתך ומרגוע לנפשך. אמן אמן אמן סלה סלה סלה

הלכתי ושטחתי על קברו של אותו הצדיק כל הלילה. ובפלגות הלילה שמעתי קול קורא אלי, לאו אתה דומה לרש"י שהיה מוסר את עצמו ונפשו על דברי תורה, והרבה תורה בישראל. וכמעט שננעלו ממך שערי דמועות. אמרתי ח"ו אין לי תקנה. מיד הראו לי מן השמים תעסוק באלדד ומידד או תתקן עיוותך. ואז תזכה לידע אמאי נקרא משה רבינו ע"ה בסעודת דוד קפילא. ואז תעשה ריוח והצלה לך ולכל ישראל.

אמרתי אל לבי מה ענין שמיטה אצל הר סיני, ר"ל מה ענין יוסף אצל אלדד ומידד. ואשתומם על המראה ואין מבין. מה עשיתי ושמתי נפשי בכפי אמרתי בבכי ובמר נפשי, אם תלמיד חביב אני בעיניך זכני בכל אלה ולמדני. כי הצדיקים במיתתם קרויים חיים (ברכות יח). ומיד ראיתי ביטוטי (ר"ל ניצוצי) אש יוצאים מקברו של רש"י ע"ה. ונפיק בת קול ואמרה אני שלמה בר' יצחק התענית תרי"ג ימים רצופים חוץ משבתות וימים טובים, עד שהוצאתי הדבר לאור, והוצאתי מכח אל הפועל, כשהיכרתי פירושי הגדול על תורה שבכתב ועל תורה שבעל פה, ופמליא של מעלה ומטה מוצאין נחת רוח בדברי. וכ"ב שנים היו מפלפל מטטרון שר הפנים עם הקב"ה, ולא היה נחת רוח למטטרון, עד שבא בן עמרם ותיקן הדברים.

וזה לשונו של משה רבינו ע"ה, אשריך שלמה בר' יצחק שכל מגמת פניך לשם שמים. 'ויתנכלו אותו' כבר נתתי לחלקם של אברהם יצחק ויעקב. 'אתו עמו' נתתי לחלקי. כלומר

אמרו לי מה לכתוב כי יש על כל פסוק מיליון מדרשים, איזה מדרש לקחת ומה לכתוב, ואותו עמו אליו זה הכל הפמליה של מעלה אמרו לי לכתוב את זה, אז כדי להבין את זה אתה צריך לדעת את הסוד של אלדד ומידד וסעודת מלווה מלכה, זה הכל סוד של תחיית המתים.

כי אלדד ומידד ברגע שהם אמרו משה מת כולם הלכו בכל המחנה עם רמקול קוראים לזה מגפון צעקו משה מת, אז במקום שיתפללו [להמתיק את הגזירה הזו ושמשה לא ימות] אז אמרו משה מת - לא נכנסים לארץ, גמרנו, כל העם החליט, המרגלים, בלי משה לא זזים לא הולכים פרוטה לא זזים פסיעה לא הולכים מילימטר, אם משה מת לא הולכים, אז החליטו שלא הולכים לארץ, הם לא הבינו את הנבואה, הנבואה תמיד זה חצי דבר, בנבואה לא אומרים את הכל, התכוונו שעכשיו יהיה תחיית המתים, אם תכנסו לארץ מיד בלי פחד מהענקים, כולם ימותו, לא רק משה ימות כולם ימותו, חמש דקות צריכים למות ואז מקבלים גוף חדש אחרי חמש דקות ואז זוכים ישר לתחיית

אתה ערל וטמא איך אתה רוצה להבין את הרש"י אתה ערל וטמא, הייתי בחרדה גדולה מה אני טמא? אני ערל?.

ובלילה הוא הלך עוד פעם להתפלל מעריב על הציון [של רש"י] והלך כבר בארבע וחצי זה היה חורף, התפלל מעריב על הציון וכל הלילה הוא רק צעק, כל הלילה, ובחצות לילה פתאום הוא שומע קול, זה היה קול של רש"י, רש"י אומר אני רש"י אני שלמה ב"ר יצחק, אתה רוצה להידמות לרש"י? אני צמתי 613 תעניות צמתי בשביל, ירדה כל פמליה של מעלה, כל מילה שכתבתי ירדו המלאכים של מעלה וכתבתי על פי המלאכים, המלאכים אמרו לי מה לכתוב, ירדה פמליה של מעלה פמליה של מטה עם משה רבנו בעצמו והם ליוו אותי בכל הפירוש שלי,

המתים.

אז זה הסוד של אלדד ומידד והסוד של מלווה מלכה, [במלווה מלכה] חייבים לאכול כזית ואז זוכים שיש עצם לזו שהיא רק אוכלת, קוראים לזה בתואל, העצם שמרמה את כולם, הוא לא נהנה משום סעודה רק ממלווה מלכה ורק על ידי מלווה מלכה אפשר לקום, סעודת דוד המלך.

הוא (דוד) שאל מתי אני מת? איזה חודש? איזה שנה? אמרו זה לא מגלים, איזה יום נגלה לך, אתה תמות בשבת, כל מוצאי שבת הוא היה עושה סעודה, קוראים לזה דוד קפילא, קפילא זה טבח, סעודת דוד המלך.

אז הסוד של "אותו" זה סוד של תחיית המתים כי "אותו" זה מלאך חנוך, חנוך התווכח, כי המלאכים התווכחו עם ה', כתוב בל"ח עמוד ב', כל אחד יקנה נצוצי שמשון זה 50 שקל זה צריכים לדעת את הפשט ברש"י מה זה אותו, עמו, אליו, זה עכשיו בפרשת הזאת.

כל פסוק יש מיליון קושיות, מי

שלומד פסוק ולא רואה מיליון קושיות הוא לא מבין מה שהוא קורא, הפסוק הכי פשוט כמו מחלת, במחלה הוא אומר רשעית בת רשעיות, הוסיף רשעית על רשעתו, נביא מדרש רבה, הוא מוסיף עוד רשעית²², יש לו כבר אהליבמה בת עדה יש לו, עדה בת אלון החתי, ובשמת בת אלון החתי ועכשיו הוא לוקח עוד רשעית, מחלת זה נמחלו עוונותיו, בדיוק הפוך, רש"י אומר הכל הפוך, במחלת תכתוב צדיקה, בבשמת תכתוב רשעית, למה בשמת? שהיא מקטירה בשמים לע"ז, בבשמת הוא אומר נמחלו עוונותיו, שלושה נמחלים, ובמחלת הוא כותב רשעית על רשעית, לא מספיק רשעית אחת צריך עוד רשעית? אז אומר המדרש רבה בפרשת תולדות כתוב וילך עשו אל ישמעאל, כתוב פעמיים וילך עשו אל ישמעאל ויקח את מחלת בת ישמעאל, התורה חוזרת פעמיים. אלה תולדות יצחק בן אברהם²³, אברהם הוליד את יצחק, אז אומר

מראי מקומות והערות

פירש"י: על-נשיו, הוסיף רשעה על רשעתו [רצה לומר: מרשעת על מרשעיות שהיו לו פֶּכֶר, וקל להבין], שלא גרש את הראשונות: ²³ ליקוטי הלכות או"ח - הלכות שבת הלכה ו

²² בראשית כח, ט וילך עשו אל-ישמעאל ויקח את-מחלת בת-ישמעאל בן-אברהם אחות נביות על-נשיו לו לאשה:

חושב שהוא מלאך חושב שהוא אלוקים, אז באו כולם הוא הולך להשתגע לגמרי תיקח ממנו את הטלית, הגויים רואים תפילין, לא כתוב תפילין בתורה, כתוב טוטפות, תפילין זה התרגום, וארבע פרשיות והביתם ותפילין של יד של ראש, לא כתוב בתורה, התורה לא כותבת כלום אחרת, הגויים היו מיד מעתיקים את זה, גם את השבת הם העתיקו, זה שמעון הפקולי²⁴ שהוא היה תנא הוא נהיה (כאילו) כומר והוא הזיז

ר' נתן בלי שום תאווה בלי שום פגם ברית אז הילדים יוצאים קדושים. אז יש פסוקים שהתורה חוזרת פעמיים, מעשה המשכן חוזר חמש פעמים ושבת לא כתוב בכלל, הפסיקתא אומר שהגויים לא יעתיקו את זה, אני הגעתי לווספאלם ביץ' היה לי טלית בא גוי אני רוצה גם טלית, היה לי שתיים נתתי לו, אז כולם באו אחרי יום לצעוק הוא כבר משתגע לגמרי עוד מעט הוא כבר

מראי מקומות והערות

בְּקִדְשֵׁי יִשְׂרָאֵל כִּנֹּר, וְעַל כֵּן בְּאֵמַת אִמְרָה אִזְ שֶׁהָ, צָחוּק עָשָׂה לִי אֱלֹקִים כִּל הַשּׁוֹמֵעַ יִצְחָק לִי.

²⁴ אוצר המדרשים אגדת שמעון כיפא ויהי אחרי הדברים האלה ויגדל מריבה בין הנוצרים ובין היהודים, כי כאשר ראה נוצרי את יהודי הרג אותו והצרה היתה הולכת ותוקפת עד שלשים שנה. ויתאספו הנוצרים לאלפים ולרבבות, וימנעו את ישראל מלעלות לרגל והיתה צרה גדולה בישראל כיום שנעשה בו העגל ולא היו יודעים מה לעשות. אך אמונתם מתחזקת והולכת ויצאו שנים עשר אנשים ויתהלכו בשנים עשר מלכיות ויתנבאו בתוך המחנה נביאותיהם, וישעו ישראל אחריהם, והם היו אנשי שם ויחזקו את אמונת ישו כי אמרו שהם שלוחיו ויתלקטו אחריהם עם רב מבני ישראל. ויראו החכמים את הדבר הרע הזה וירע להם מאד ויאמרו איש אל רעהו אוי לנו כי חטאנו שבימינו נהיתה הרעה הזאת בישראל אשר לא שמעו אנחנו ואבותינו, ויצר להם מאד וישבו ויבכו וישאו עיניהם אל השמים ויאמרו אנה ה' אלהי השמים תן לנו עצה מה לעשות כי אנחנו לא נדע מה לעשות ועליך עינינו כי נשפך דם נקי בקרב עמך ישראל על אדות אותו האיש. עד מתי יהיה זה לנו למוקש שתחזק יד הנוצרים עלינו והורגים אותנו כמה וכמה, ואנחנו

וזה בחינת ואלה תולדות יצחק בן אברהם, כי יצחק הוא הולדה הראשונה דקדשה בעולם, כי עד שנוולד יצחק לא היה אדם שנוולד בקדשה קזאת בקדשת ישראל, כי מחטא אדם הראשון לא היה שום הולדה בקדשה פראוי עד שבא אברהם שהיה הראשון שהתחיל להמשיך קדשת ישראל בעולם, אבל אברהם אבינו בעצמו לא נולד עדין בקדשת ישראל, והראשון שנוולד בקדשת ישראל היה יצחק אבינו, שהיה הולדה הראשונה בעולם שנוולד בקדשת ישראל, ועל כן אז היה שמחה גדולה בכל העולמות ונקרא על שם השמחה בחינת צחוק עשה לי אלקים וכו'. כי באמת כל השמחות ששמחין על החתונה הוא פליאה לכאורה, פאשר שמעתי זאת בפרוש מפיו הקדוש, שאמר, שאין העולם יודעים כלל מה זו שמחה שגה נושא זאת, כי בודאי אין ראוי לשמח על ענין זה. אך באמת עקר השמחה של חתונה הוא שמחת ישראל, שעקר שמחה דקדשה הוא מחמת שאנו יודעים ומאמינים שענין זה בשרשו הוא גבוה מאד מאד פידוע, והיה נולד מזה ישראל שיקדשו שמו כנ"ל, עד שיצאו צדיקים גדולים עד שיבוא משיח מדורותינו שיתקן הכל, וזה עקר שמחתנו, ומזה ודאי יש לנו לשמח הרבה על החתונה. וזאת השמחה התחילה מיצחק דיקא, שהוא הולדה הראשונה בעולם

להם את זה משבת לראשון, היה 40 שנה כומר, היה אפיפיור, אחד התנאים כדי לשנות משבת לראשון, מה ההבדל ביננו לבניהם כולם שומרים שבת. כי יעקב התעלף, שיעקב הגיע ליצחק (לקבל את הברכות) כמעט הוא התעלף, באו שני מלאכים והחזיקו אותו, באו שני מלאכים

זה מיכאל, גבריאל, מימין ומשמאל והחזיקו אותו, אז עשו הלך לישמעאל, אמר עכשיו זה שבע ברכות לפני החתונה, בוא נעשה חתונה נתחתן, אתה תהרוג את יצחק, אני לא יכול להרוג אותו זה אבא שלי, גם הוא לא רוצה שיהיה לו צער, היחידי שקיים כיבוד אב

מוראי מקומות והערות

ברגע אחד מכל מקום אינו רוצה לכלותם, אך הוא רוצה להניח אותם כדי שיהיה תליתו וסקילתו לזכרון לדורי דורות. ורוב עניי הגדול שהיה סובל כל היסורים כדי לפדות אתכם מן הגיהנם. ועתה הוא מזהירכם ומצוה לכם שלא תעשו עוד רעה לשום יהודי ואם יאמר יהודי לנוצרי לך עמי פרסה ילך עמו שתי פרסאות, ואם יכנו יהודי על הלחי השמאל יטה לו גם הלחי הימין כדי שיאכלו שכרם בעוה"ז ובעולם הבא יהיו נדונים בגיהנם, ואם תעשו כך תזכו לשבת עמו במחיצתו, והנה הוא מצוה עליכם שלא תחוגו את חג המצות אך תחוגו את יום מיתתו, ובמקום חג השבועות תחוגו ארבעים יום משנסקל ועלה לרקיע אח"כ, ובמקום חג הסוכות תחוגו יום לידתו וביום השמיני ללידתו תחוגו היום אשר נמול בו. ויענו כלם ויאמרו כל אשר דברת נעשה אך אם תשאר אצלנו, ויאמר אנכי יושב ביניכם אם תעשו לי כאשר צוה עלי לבלתי לאכול שום מאכל רק לחם צר ומים לחץ, ועליכם לבנות לי מגדל בתוך העיר ואשב בו עד יום מותי. ויאמרו כדברך כן נעשה, ויבנו לו מגדל ויהי לו המגדל לדירה ויתנו לו חק דבר יום ביומו עד יום מותו לחם ומים וישב בתוכו, ויעבוד את אלהי אבותינו אברהם יצחק ויעקב ויעש פיוטים לרוב מאד וישלחם בכל גבול ישראל למען יהיה לו לזכרון בכל דור ודור, וכל פיוטיו אשר עשה שלח לרבותיו. וישב שמעון בתוך המגדל שש שנים וימת ויצו לקבור אותו במגדל ויעשו כן. אחר כך בנו עליו בנין מפואר ועדיין מגדל זה ברומי וקורין אותו פיסר והוא שם של אבן, שישב שם על האבן עד יום מותו.

נשארים מעט. ובעון מוקשי עמך בית ישראל נעשה זאת ואתה למען שמך תן לנו עצה מה לעשות להיות נבדלים מעדת הנוצרים. והיה ככלותם לדבר ויקם זקן אחד מן הזקנים ושמו שמעון כיפא והיה משתמש בבת קול, ויאמר להם שמעוני אחי ועמי, אם טוב בעיניכם דברי אבדיל את האנשים האלה מעדת בני ישראל, אך ולא יהיה להם חלק ונחלה בקרב ישראל, אך אם תקבלו עליכם את העון. ויענו כלם ויאמרו נקבל עלינו העון אך כאשר דברת עשה. וילך שמעון כיפא בתוך ההיכל ויכתוב את השם הגדול ויקרע בשרו וישם הכתב בתוכו ויצא מן המקדש ויוציא את הכתב וילמוד את השם, וילך אל עיר מטרופולין של הנוצרים ויצעק בקול גדול ויאמר כל מי שיאמין בישו יבא אלי כי אני שלוחו, ויאמרו לו תן לנו אות ומופת, ויאמר להם מה אות אתם מבקשים ממני, ויאמרו האותות אשר עשה ישו בחייו עשה לנו גם אתה. ויאמר הביאו לי מצורע, ויביאו לו, וישם ידו עליו והנה נרפא. ויאמר להם עוד הביאו לי מת אחד, ויביאו לפניו, וישם ידו עליו ויהי ויעמוד על גלגל. ויראו האנשים האלה ויפלו לפניו ויאמרו לו באמת אתה שלוחו של ישו כי הוא עשה לנו כך בחייו. ויאמר להם שמעוני כיפא אני שלוחו של ישו והוא צוה עלי ללכת אליכם. השבעו לי אם תעשו ככל אשר אני מצוה אתכם, ויענו כלם ויאמרו כל אשר תצוו נעשה. ויאמר להם שמעון כיפא דעו כי ישו היה שונא לישראל ותורתם כמו שניבא ישעיה חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי, ועוד דעו לכם שאינו חפץ בישראל כמו שניבא הושע כי אתם לא עמי, ואף שיש בידו לעקור אותם מן העולם

ואם זה עשו, אמר רבן שמעון בן גמליאל²⁵ אני הייתי משמש את אבא בבגדים צואים והוא היה משמש את אבא בבגדי מלכות ועד היום זה כיבוד אב ואם לכן עשו שולט בעולם, רק ר' נתן כותב איך הוא מברך את עשו? כי הוא יודע שעשו יעזור, היום רואים שטרמפ עוזר אבל זה נשאר שנתיים וחצי, אחרי זה יבוא איזה אנטישמי כמו בניו יורק שהוא רוצה לחסל שם את כל היהודים, הוא אומר שיעשו הפגנות, מצידי שתהרגו את כולם, עכשיו הוא קיבל טלפונים מכל העולם לא להרוג יהודים, הוא אומר אם מדברים על ארץ ישראל אז זה עבירה הכי גדולה. כי לפי סאטמר אסור לעלות לארץ ישראל, הוא נהיה חסיד סאטמר הוא נהיה מהקנאים, יש (קבוצה שנקראת) "מלאכים" עוד יותר (קנאים) גיטל גולדבלום אז היא באה "מהמלאכים" אבא שלה זה היה ראש "המלאכים"

לכן היא כזו צדיקה, "המלאכים" זה הכי קנאים שיכול להיות שם, אצלם סאטמר זה ציונים אצל "המלאכים" אז בסוף יגידו שגם הוא ציוני, הוא אומר אסור לדבר על ארץ ישראל, אתם מדברים בבתי כנסת בדרשות לעלות לארץ ישראל זה נגד האו"ם זה נגד החוק הבין לאומי שאסור ליהודי לגור בירושלים ואסור לבנות את חברון, מה זה חברון? זה שייך לערבים, וזה מה שחינכו אותם בבארי, יש אחד מבארי (שאומר) חינכו אותנו שהמתנחלים זה השונאים שלנו והערבים זה האוהבים שלנו, עכשיו הבנתי שהכל הפוך על הפוך, בשביל זה נהרגו 1500 בחורים, הלכו לגן עדן,

אמר ר' שמעון בן גמליאל לעולם לא אגיע לכיבוד אב ואם של עשו, אני שמשתי את אבא בבגדים מלוכלכים כמו שהייתי בא מהבית דין אבל הוא בבגדי מלכות, נכנס לאמבטיה עם

מראי מקומות והערות

אחד ממאה שמשמש עשו את אביו אני בשעה שהייתי משמש את אבא הייתי משמשו בבגדים מלוכלכים ובשעה שהייתי יוצא לדרכי הייתי יוצא בבגדים נקיים אבל עשו בשעה שהיה משמש את אביו לא היה משמשו אלא בבגדי מלכות אמר אין כבודו של אבא להיות משמשו אלא בבגדי מלכות

²⁵ מדרש רבה פראשית סה טז
 "ותפתח רבקה את בגדי עשו בנה הגדל
 החמדת" מה שחמד מנמורוד והרגו ונטלן הדא
 הוא דאמרת (משלי יב) "חמד רשע מצוד
 רעים" "אשר אתה בפית" שבתן היה משמש
 את אביו אמר רבי שמעון בן גמליאל כל ימי
 הייתי משמש את אבא ולא שמשתי אותו

לאבא יהיה מה שיהיה, אפילו אתה רוצה להרוג את יעקב, ויעקב גנב לך את הבכורה "ויעקבני זה פעמיים" וחכמני, אז תלמד מיעקב חכמה.

היכל הברכה אומר שהוא (- עשו) היה פי אלף מיעקב²⁶, אם הוא היה עושה תשובה אחת הוא היה נהיה פי אלף זה נקרא בשבוע הבא.

אז על כל פנים אז עשו הלך לישמעאל, אז לכן הוא מחלת (הוסיף רשעה כי) כל החתונה הייתה קומבינה, אדם רואה אחת שיש לה מיליארד דולר אבל יש לה אף עקום וחסר לה עין, הוא אומר בא נתחתן, ואז הוא זוכה, ואז אחרי החופה בא הביתה היה חתונה עם בלונים היא מיליארדיסטית יש לה מיליארד דולר, בינתיים הוא החליט לגנוב לה את המיליארד, התחתן איתה זרק אותה מהמדרגות, הגיעו הביתה נתן לה שתי סטירות גלגל אותה מכל המדרגות הוא גלגל אותה עד למטה, היא רצה לרחוב כורש

בשמים, ששה חודשים בשמן המור וששה חודשים בבשמים, הוא נכנס לאבא רק שכולו מבושם, זה היה ריחות של בשמים, ופתאום הוא מגיע ריח גהינום, יעקב ריח גן עדן.

אז עכשיו וילך עשו אל ישמעאל הוא אומר אני יתחתן אני יקח את הבת שלך ואני יהיה חתן שלך, הוא אומר יקרבו ימי אבל אבי ואהרוג את יעקב אחי, אני רוצה כבר להרוג, שאבא שלי ימות, אבל איך אבא ימות? אני לא יכול להרוג אותו, אסור לי אז אני אשכנע את ישמעאל שיהרוג, ויש בית דין של שם ועבר, עוד היו חיים שם ועבר, יושיבו עליו בית דין ואני אביא אותו לשם ועבר והם ידונו אותו שהוא חייב מיתה, הרגת את אחיך, לא, עשו אמר לי, מה זה עשו אמר לך? ואז יהרגו אותו ואז אני יוכל להרוג את יעקב, העיקר לא לעשות צער לאבא זה מה שצריכים לדעת לא לעשות צער לאבא, זה לומדים מהפרשה שאסור לגרום שום צער

מראי מקומות והערות

פ'עמים מיעקב פי יעקב השיג בהשגות משה והוא אם היה רוצה לבחור בטוב היה יכול לעלות למדרגות משיח ליחידה דאצילות בסוד "אדמוני עם יפה עינים":

²⁶ היכל הברכה על תולדות [אדמוני] מלא ואו כי לא נברא (עשו) להיות רשע שופך דם נקי אלא על פי התורה ולזה חבירו הוא אדמוני דוד והרשע הוא אלו היה בוחר בטוב היה יכול להיות צדיק גדול אף

מיד (לרבנות) מיד מצלצלים אשתך קוראת לך, כן בהחלט אני יבוא, הוא מגיע היא רוצה גט, בכבוד אני אתן לה מיד גט בשנייה אבל שתביא לי את המיליארד דולר, יש לה מיליארד, לכל הפחות חצי מיליארד נעשה לה הנחה, אז הרבה עושים ככה.

פגשתי אחד מאינדיאנה היה לו שערות עד כאן. לך (- מורינו הרב פונה לבנו הר' נחמן ואומר: לחתונה) אסף גול את הכסף, ולצביה אסף רוטנברג הוא כתב מכתבים, 300 מכתבים אולי לכל אמריקה לכל הרב'ס לכל האדמורי"ם, והיה לי רק חצי, היינו צריכים לתת לו 40 אלף שקל והוא (הצד השני) 40 אלף, זה עלה הדירה, אספנו רק 20 אלף, הוא אמר השאר אני מוותר לך, הוא ויתר על השאר אבל זה אסף חיים שלמה [רוטנברג] בשביל צביה, בשבילך הלך גול, הלך לכל בתי הכנסת, ואצל שרה תפילינסקי כבר לא היה לי, בפייגא אני לא יודע איך סדרנו, שהגיע שרה תפילינסקי אז היינו צריכים לתת נגיד עשר אלף שקל או 20 אלף, עוד היה חסר לי תשע אלף זה היה שבוע לפני החתונה, פתאום סוכות מביא לכותל אחד

מאינדיאנה הוא גר באינדיאנה בבירה של אינדיאנה, עם שערות רוצה לעשות תשובה והתחיל לקרוא אתו תיקון הכללי באנגלית בכותל, אחרי זה הוא אומר, ואני שם נמצא בכותל, כל יום הייתי הולך, אחרי שהוא גומר להגיד תיקון הכללי הוא אומר עכשיו תגיד שלום לרב שלי, הוא ניגש אלי, אתה הרב של סוכות? כן, שלום תברך אותי, תגיד לי מה חסר לך? חסר לי תשע אלף שקל אני אומר לו, תשע אלף שקל זה בסך הכל אלפיים דולר, אז היה 4.5, אלפיים דולר הוא אומר אני מוציא צ'ק זה לא כסף בכלל הוא אומר, יש לי מיליארד.

אחרי זה אני פוגש אותו במוסקבה, פגשתי אותו במוסקבה והתחלתי לרקוד אתו בלובי שם באינטוריס הוטל וכל הפקידות משתוללות, אחד עם פאות רוקד עם אחד עם שערות עד כאן, אני רוקד אתו חצי שעה ככה רוקדים רוקדים אחרי זה אני שואל אותו נו מה כבר התחתנת? התחתנתי הוא אומר היא רוצה את כל הכסף שלי אני עכשיו רוצה לתת לה גט והיא לא

הוא הבן שלו ושל רבקה, אבל ישמעאל) אברהם יודע שהוא בן של השפחה (הגר) מה אפשר כבר לקוות ממנו, זה בן שלך אבל בכל זאת זה מהשפחה, ופרעה היה אח של אליעזר בן של נמרוד כל זה כתוב בתרגום, נביא תרגום בראשית, פרעה זה היה בן, ותקח שרה ותתן לו את הגר שפחתה, אומר (התרגום) הגר בת פרעה, פרעה הבן של נמרוד, וגם באליעזר, התרגום מגלה לנו את הכל אז הוא נכד של נמרוד מה כבר אפשר לקוות ממנו? עוד נמרוד אחד? אז הוא עשה תשובה בסוף, בסוף ימיו, כתוב בליל העקידה הוא הגיע.

בהתחלה הוא (-) אברהם] הלך אליו (-) לישמעאל למדבר) והיה לו פטמה ועיסה²⁷, שתי נשים, הראשונה

מסכימה לקבל את הגט עד שאני אתן לה חצי מהרכוש שלי חצי מהמיליארד שיש לי.

אז זה סיפורים אמיתיים זה בכל יום הסיפורים האלה, אז גם פה כל החתונה זה רק קומבינה איך הורגים את יצחק ואחרי זה את יעקב, רש"י אומר, אז מי שלומד מדרש רבה יש לו את כל התירושים.

רבקה אומרת אני לא אתן לו, רבקה אומרת אתה חושב, יעקב התעלף, אתה חייב להיכנס, עלי קללתך, אז הוא התעלף, אז היא אמרה אם אתה לא נכנס אני נכנסת, אולי יהיה פה גט.

אז עכשיו קראתי בשם משמאל שה' לעולם לא גילה ליצחק שעשו רשע, אם היה יודע שעשו רשע היה מתעלף על המקום, (כי

מראי מקומות והערות

לאחר שלש שנים הלך אברהם לראות את ישמעאל בנו, ונשבע לשרה שלא ירד מעל הגמל במקום שישמעאל שרוי תמן, והגיע לשם בחצי היום ומצא שם את אשתו של ישמעאל. אמ' לה, היכן הוא ישמעאל. אמרה לו, הלך הוא ואמו להביא פירות ותמרים מן המדבר. אמ' לה, תני לי מעט לחם ומים כי עייפה נפשי מדרך המדבר. אמרה לו, אין לי לחם ולא מים. אמ' לה, כשיבא ישמעאל הגיד לי את הדברים הללו ואמרי לו זקן אחד מארץ כנען בא לראותך ואמר חלף מפתן ביתך שאינה טובה לך. וכשבא ישמעאל מן המדבר הגידה לו את הדברים הללו, ובן חכם כחצי חכם, והבין ישמעאל ושלחה אמו ולקחה לו אשה מבית אביה, ופטימה שמה. ועוד אחר שלש שנים הלך אברהם לראות את

²⁷ פרקי דרבי אליעזר, פרק ל' תלך ותתע וכו', אין ותתע אלא ע"ז דכתיב בה (ירמיה י טו) הבל המה מעשה תעתועים. ועייפה נפשו של ישמעאל בצמא והלך והשליך את עצמו תחת חרולי המדבר להיות חרשן עליו ואמ' אלהי אברהם אבי יש לפניך תוצאות מים קח את נפשי ממני ואל אמות בצמא ויעתר לו שנ' כי שמע אלהים את קול הגעיר באשר הוא שם ושם נפתחו להם הבאר שנבראת בין השמשות והלכו ושתו ומלאו את החמת מים שנ' ויפתח אלהים את עיניה ושם הניחו הבאר ומשם נשאו את רגליהם והלכו אל המדבר כלו עד שהגיעו למדבר פארן ומצאו שם מוצאי מים וישבו שם שנ' וישב במדבר פארן שלח ישמעאל ולקח לו אשה מבנות מואב ועישה שמה.

היה כזה צדיק הוא ישר גירש אותה.

אחרי זה אברהם בא אחרי 3 שנים עוד פעם, השנייה קראו לה פטמה הוא אומר אפשר לקבל אוכל? וגם היא משביעה אותו, שרה משביעה אותו פעם שניה אתה לא יורד מהגמל, אתה לא רואה את הזהב שיש לו באוהל, היה לכולם אוהלים זהב וכסף וכלי זהב זה הכל שוד, אתה לא רואה את זה, זה יבלבל אותך, אפילו אתה בן 134, היא משביעה אותו עוד פעם שלא ירד מהגמל ואז הוא שואל אפשר לקבל קצת אוכל? אני כבר הולך שלושה ימים במדבר לא אכלתי, היא מוציאה לו שולחנות בחוץ.

אסור לאשה להכניס גבר הביתה, אפילו ר' לוי יצחק מספר שהוא הגיע שם לאיזה מקום אז מיד היא הוציאה לו שולחן בחוץ והכל עם כל המאכלים, אחד המליונרים, בטשערין כולם היו מליונרים מיליארדיסטים היה להם זהב עד התקרה, הוא אומר

קראו לה עיסה הוא בא הוא כבר היה בעקדה בגיל 137, 3 שנים לפני העקידה אז הוא היה בגיל 134 הוא אומר לשרה אני הולך עכשיו למדבר פארן שבוע במדבר עם החמור עם הגמל, עד שאני יחזור יהיה חודש, היא אומרת לאן אתה הולך? לישמעאל, אבל תשבע לי שאתה לא יורד מהגמל, תשבע לי, כתוב בפרקי דר' אליעזר, תשבע, אתה תראה שם הכל מזהב זה הכל, אתה תחשוב [אם] הייתי כמו ישמעאל היה לי בית מזהב, תשבע אתה לא יורד מהגמל, אפילו אברהם הוא יראה זהב הוא יכול להתבלבל מזה, הוא כבר בגיל 134, שלוש שנים לפני העקידה, הוא פוגש אותה, איפה ישמעאל? אומרת לא (הוא לא נמצא), אפשר לקבל אוכל? אני אשה נאמנה לבעל, בלי בעלה היא לא נותנת אוכל, אז הוא אמר לה תגידי לי שהסף היא לא טובה, פרק 30, הסף בדלת. [ישמעאל כשחזר] הוא הבין את הרמז הוא

מראי מקומות והערות

עייפה נפשי מדרך המדבר והוציאה לחם ומים ונתנה לו עמד אברהם והיה מתפלל לפני הב"ה על בנו ונתמלא ביתו של ישמעאל מכל טוב ממין הברכות וכשבא ישמעאל הגידה לו את הדבר וידע ישמעאל שעד עכשו רחמי אביו עליו כרחם אב על בנים.

ישמעאל בנו ונשבע לשרה כפעם ראשונה שאינו יורד מן הגמל במקום שישמעאל שרוי שם והגיע לשם בחצי היום ומצא שם אשתו של ישמעאל ואמ' לה היכן הוא ישמעאל אמרה לו הוא ואמו הלכו לרעות את הגמלים במדבר אמ' לה תני לי מעט לחם ומים כי

נהייתי גוי גמור ונהייתי עובד ע"ז, פעמיים הוא היה כאן, פעם לפני 3 שנים ופעם עכשיו, הראשונה הייתה עיסה אותה הוא גירש, השנייה, ואז הוא מגיע בדיוק לעקידה, בדיוק ה' אומר לו בנך יחידך, חבל שלא שחט אותו, בכה ר' שמעון כתוב למה לא שחטת אותו מיד והייתה כבר הגאולה השלמה.

שיעור שבת קודש פרשת שמות תשפ"ו

הולכות רש"י אומר פירושו למות, למה למות, אתה לומד רשי? מה רשי עשה לך? למה אתה רב איתו תלמד רשי, אתה יודע מי הלך למות? אתה יודע על מי זה הולך? תשלים בינו לרש"י רשי אומר הולכות הכוונה למות.

כתוב ויוכו שוטרי בני ישראל, אז הם זכו שהם אחרי זה נהיו הזקנים אלו שהיכו אותם הם זכו להיות זקני ישראל אבל דתן ואבירם גם חטפו מכות אבל הם חשבו שבגלל שהם חטפו מכות אז הם צדיקים הם צדיקים יותר ממשח רבנו אז הם נבלעו באדמה כי אם בן אדם חוטף מכות אז הוא צריך לחשוב שהוא חוטף מכות כי הוא רשע אז

שפעם ירד מבול, עכשיו יהיה מבול הלילה ב2 בלילה יתחיל המבול השני זה יהיה פי 2, קוראים לזה ברון, קפריסין, יאכטה נעלמה עם ארבע צדיקים, שני זוגות נסעו ביאכטה יצאו מאשדוד חייבים למצוא אותם (מישהו אומר שמצאו אותם) מצאו אותם כבר יופי איזה ניסים, זה 24 שעות מאתמול לא ידעו איפה הם, איבדו את הקשר, הקשר לא פעל, ברון ה' כולם חיים זה גם ניסים, יעשו תשובה, עכשיו יעשו תשובה הם בטח צעקו לה'.

אז [האישה] הראשונה קראו לה עיסה הוא אמר הסף לא טובה, הוא אמר לה תגידי שבא זקן מארץ כנען והוא מסר לך שהסף [לא טובה] מיד הוא גירש אותה הבין את הרמז, אחרי שלוש שנים הוא בא עוד פעם, עכשיו זה העקידה 137, הוא נשבע לשרה הוא לא יורד מהגמל והוא אומר אפשר לקבל אוכל? מיד היא הוציאה לו בשפע מגדנות פירות, בשר אני לא יודע אם הוא אכל אבל מגדנות פירות ירקות ומיד כל הבית התמלא בברכות, שבא ישמעאל הוא אמר מה אבא שלי כל כך אוהב אותי? אפילו שכבר

אחד והוא בלע את כל השבעה כוכבים {לאחר מכן אמר 70 כוכבים} אז הוא רואה שזה בדיוק החלום אז איך הוא לא הורג אותו אז אמרו לבדוק את משה רבינו אז שמו שתי שיסלאך שתי קערות אחת של מטבעות זהב אחד של גחלים אבל משה רצה לקחת את המטבעות כי הוא היה סוחר הוא יודע מה שווה לקחת אז הגיע מלאך ודחף לו את היד לתוך הגחלים ואז הוא לקח גחל אחד והוא שם בפה ואז הוא נהיה כבד פה עד מתן תורה שאז התרפאו מכל המחלות אבל למה פרעה לא הרג את משה הרי הוא רואה שהוא מהול אלא כשמשה נולד זה 80 שנה לפני הגאולה שזה אומר 320 שנה אחרי לידת יצחק וישמעאל כבר מל שנה לפני אז זה אומר שכבר מלים 320 שנה, 320 שנה אנשים מלים את עצמם אז חצי עולם כבר היה מעול אז אמרו זה לא יהודי זה ילד מוסלמי ולכן פרעה לא הרג אותו.

עוד שבע שעות מנחה בארבע ורבע כל אחד ילמד את הרש"י על הנערות של בת פרעה שהולכות למות זה בדף ו' (בחומש).

הזקנים חשבו שהם רשעים ולכן הם מקבלים מכות אז הם נהיו אחרי זה הזקנים אבל דתן ואבירם חשבו שבגלל שהם חוטפים מכות הם צדיקים אז הם נבלעו באדמה. וכתוב שהיה שמה ריח היה ריח נורא ככה כתוב הם אמרו הבשתם את ריחנו כי העור התקלף מהבשר מהמכות שהם חטפו והיה ריח רע. הנה רשי אומר הולכות שהנערות של בתיה בת פרעה רשי אומר שהם הולכות פירושו למות ואז בתיה לקחה אותו אבל לא רצה לינוק מהמצריות אז היא ידעה שהוא יהודי.

כמו בת הש"ך שהיא נפלה היא נעלמה והיא לא רצתה לשמוע שירה של הגויים לא הייתה מוכנה כולם שמען שירה והיא לא רצתה לשמוע אז ידעו שהיא יהודיה אז שאלו את הש"ך אז הש"ך כבר היה בגיל 40 והיא הייתה בגיל 20 אז הש"ך אמר לבדוק אם יש לה כתם בכתף והיה לה כתם בכתף אז ידעו שהיא הבת שלו.

עכשיו שאלו אותי איך פרעה לא הרג את משה הרי הוא רואה שהוא מהול הוא גם רואה שהוא לקח את הכתר אז הוא ראה שמתקיים החלום שהוא חלם שהגיע כוכב

והתקדשתם

לחשוב להביא ילד שיחיה צדיק

קרא וכתב הוא הִיָּה רועה צאן, אנשים כלם מביאים ילדים שלא יהיה להם משעמם בבית הם לא רוצים שהילד ילמד תורה לא רוצים שהילד יהיה צדיק לא רוצים שהילד יהיה נקי מתאוות. על זה צריכים לחשוב איך להביא ילד שלא יהיה לו שום תאוות ולא יהיה לו שום רצונות לא טובים, שום משיכה לדברים לא טובים, רק יהיה לו משיכה לתורה... משיכה לתורה... וזה אדם צריך לעשות תשובה על אבא ואמא שלו "הן בעוון חוללתי ובחטא יחמתני אמי" עוון חוללתי דוד אמר אני לא אשם זה... ישי היה נקי בלי חטא אבל תמיד יש איזה חטא, זה העונש של חטא אדם הראשון אפילו לצדיק חזי גדול יש איזה חטא על זה שיש על זה טומאה והוא נטמא אפילו כמו ישי שיוצאים אתו ששים ריבוא שש מאות אלף איש באוכלוסיה, רש"י אומר גם ביבמות גם בברכות היה הולך עם שש מאות אלף איש הוא היה נקי מכל חטא. (באר בשדה).

כתוב בזהר י"ב פרשת שמות שיוכבד ועמרם היו דבקים בשכינה בלי שום תאוה, אדם צריך להביא ילד בלי שום תאוה ואז הילד הוא דבוק בשכינה כל הזמן, התאוה זה ענש זה לא כִּף כזה, זה לא שה' רוצה שאדם יהנה חס ושלום, התאוה זה ענש שנתנו, ושזה אחר כך נדבק בילד והילד מחפש תאוות במקום ללמוד תורה. וזה מה שרפנו אומר בתורה י"ז "המה ואביהם וייראו" איש צרור כספו בשקו המה ואביהם וייראו, צרור כספו זה התאוות, שקו זה הגוף, ואביהם זה התאוות של האבא והאמא שלא היו מספיק קדושים לכן הילד סובל ממחשבות לא טובות מתאוות לא טובות הוא רק סובל הוא רוצה ללמוד תורה והוא לא יכול. ולכן אומר אלישע בן אבויה לרבי (רבי עקיבא) [מאיר] מה אתה רוצה אני לא נולדתי בקדושה, הרי זה טעות, גם רבי עקיבא לא נולד בקדושה רבי עקיבא עוד פחות בקדושה, רבי עקיבא בן יוסף היה עם הארץ הוא לא ידע

הניסים של מכת ברד

בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם אֶת כָּל אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה מֵאֲדָם וְעַד בְּהֵמָה וְאֶת כָּל עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה הִכָּה הַבָּרָד וְאֶת כָּל עֵץ הַשָּׂדֶה שִׁבַּר, וְקָבַץ גֶּשֶׁן אֲשֶׁר שָׁם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא הָיָה בָרָד, וַיִּשְׁלַח פֶּרְעֹה וַיִּקְרָא לַמֶּשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם חֲטָאתִי הַפֶּעַם ה' הִצִּידִיק וְאֲנִי וְעַמִּי הָרָשָׁעִים, הִעֲתִירוּ אֵל ה' וְרַב מִהֵיט קֶלֶת אֱלֹהִים וּבָרָד וְאִשְׁלָחָה אֹתְכֶם וְלֹא תִסְפֹּן לַעֲמֹד

"וַיֹּאמֶר אֵלָיו מֹשֶׁה כִּצְאתִי אֶת הָעִיר אֶפְרַשׁ אֶת כְּפִי אֵל ה' הַקּוֹלוֹת יִתְחַלְּלוּ וְהַבָּרָד לֹא יִהְיֶה עוֹד לְמַעַן תִּדַּע כִּי לֹה' הָאֶרֶץ, וְאַתָּה וְעַבְדֶּיךָ יִדְעֵתִי כִּי טָרָם תִּירָאוּן מִפְּנֵי ה' אֱלֹהִים", עֲכָשְׁיוּ בֹא הַסּוּד הַכִּי גָדוֹל, פֹּה זֶה הַסּוּד הַכִּי גָדוֹל - "וְהַפְשָׁתָה וְהַשְׁעָרָה גִּפְתָּה" לֹא נִשְׁאָר מֵהֶם זָכָר, "כִּי הַשְׁעָרָה אָבִיב וְהַפְשָׁתָה גִּבְעֵל, וְהַחֲטָה וְהַכְסָמַת לֹא נָכוּ כִּי אֶפִּילַת הַנֶּה, וַיֵּצֵא מֹשֶׁה מֵעַם פֶּרְעֹה אֶת הָעִיר וַיִּפְרֹשׁ כְּפִי אֵל ה'" וְאִזּוּ פִתְאוּם הַפְסִיק הָאֵשׁ, "וַיִּתְחַלְּלוּ הַקּוֹלוֹת וְהַבָּרָד וּמָטָר לֹא נִתְּן אֶרְצָה", נִגְמַר, הַכֹּל נִגְמַר, "וַיֵּרָא פֶּרְעֹה כִּי חָדַל הַמָּטָר וְהַבָּרָד וְהַקֶּלֶת" וְאִזּוּ הוּא חָטָא, אִזּוּ הָיָה הַחֲטָא שְׁלוּ, "וַיִּסָּף לַחֲטָא וַיִּכְבַּד לָבוּ הוּא וְעַבְדֵּיו, וַיִּחְזַק לָבוּ פֶּרְעֹה וְלֹא שָׁלַח אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כֹּאֲשֶׁר דִּבֶּר ה' בְּיַד מֹשֶׁה" (אֲרֹזִי הַלְבִּנוֹן).

בְּפֶרֶשֶׁת וַאֲרָא, "וַיֹּאמֶר ה' אֵל מֹשֶׁה בֹּא אֵל פֶּרְעֹה כִּי אֲנִי הִכְבַּדְתִּי אֶת לָבוּ וְאֶת לָב עַבְדֵּיו לְמַעַן שְׁתִּי אֶתְחִי אֵלָה בְּקִרְבּוֹ, וּלְמַעַן תִּסְפֹּר בְּאָזְנִי בִנְךָ אֶת אֲשֶׁר הִתְעַלְלֵתִי בַּמִּצְרַיִם וְאֶת אֶתְחִי אֲשֶׁר שְׁמַתִּי בָם וַיִּדְעֻתָם כִּי אֲנִי ה', וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֵל פֶּרְעֹה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כֹּה אָמַר ה' אֱלֹקֵי הָעִבְרִים עַד מָתִי מֵאֲנָתָ לַעֲנַת מִפְּנֵי שְׁלַח עַמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי, כִּי אִם מֵאֵן אֲתָה לְשַׁלַּח אֶת עַמִּי הַנִּנִּי מִבְּיַד מִחֹר אֶרְבָּה בְּגִבְלֶךָ לְמַעַן שְׁתִּי אֶתְחִי אֵלָה בְּקִרְבּוֹ", ה' לֹא אוֹמֵר לַמֶּשֶׁה מִכַּת אֶרְבָּה, ה' לֹא אוֹמֵר אִיזָה מִכָּה וּמֹשֶׁה אָמַר מִדַּעְתּוֹ שָׁמָּה יִהְיֶה מִכַּת אֶרְבָּה "וּלְמַעַן תִּסְפֹּר בְּאָזְנִי בִנְךָ וּבֶן בִּנְךָ אֶת אֲשֶׁר הִתְעַלְלֵתִי בַּמִּצְרַיִם... וַיִּדְעֻתָם כִּי אֲנִי ה'".

וְאִזּוּ רָאוּ "וַיְהִי בָרָד וְאֵשׁ מִתְלַקַּחַת", בְּתוֹךְ הַבָּרָד הָיָה אֵשׁ, כָּל אֶבֶן שֶׁל בָּרָד הָיָה בְּתוֹכָהּ אֵשׁ, "וְה' נָתַן קֶלֶת וּבָרָד וְתַהֲלֵךְ אֵשׁ אֶרְצָה וַיִּמָּטֵר ה' בָּרָד עַל אֶרֶץ מִצְרַיִם", כָּל בָּרָד הָיָה סֹלַע - פֶּתַח אֶת הָרָאשִׁים, "וְה' נָתַן קֶלֶת וּבָרָד וְתַהֲלֵךְ אֵשׁ אֶרְצָה וַיִּמָּטֵר ה' בָּרָד עַל אֶרֶץ מִצְרַיִם, וַיְהִי הַבָּרָד אֵשׁ מִתְלַקַּחַת" בְּתוֹךְ כָּל אֶבֶן שֶׁל קֶרֶח - בְּכָל גִּרְגִּיר שֶׁל קֶרֶח הָיָה אֵשׁ, כְּמוֹ אֲבִיב אֶקְדָּח - אֵשׁ, "כִּבְדָּ מֵאֹד אֲשֶׁר לֹא הָיָה כְּמֹהוּ בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאִזּוֹ הָיְתָה לְגוֹי, וַיֵּךְ הַבָּרָד

הוספות ממורינו הרב שליט"א

מהרגשת תענוג גשמי הזה שהוא מהצרת משכא דחויא, וכך יאמר. וראיה לדבר שיותר היה לו תענוג ושמחה בעשיית מצות עשה של ונקדשתי באופן הנזכר לעיל שאפילו היו חוטפין אותו רוצחים באמצע אכילה ותיחיד הקדוש לעשות לו הענינים קשים הייתי משמח את עצמי על קידוש השם ותיכרף יותר מתענוג גשמי הזה, אך יותר שיהיה דובר אמת בלכבו ושיהיה אז בשעת מעשה תקוע על לוח לבו בתוכיות ובפנימיות הלב באמת גמור, ולא ישמח את עצמו להיות כגונב דעת עליונה חס ושלום.

פלא יועץ אות ז וזוג

ומאחר שאין אשה אלא לבנים (תענית לא א כתובות נט, ב) וכל שלמות הולד במדות ובדעות תלוי בזמן הוויג ובכונת הוויג, אי לזאת לו בכח ולו בחיל יגבר איש לקים מצותו דבר בעתו ויתאמץ במצותו איש ואשתו לחשב מחשבות טהורות זכות וברות, וזר לא יקרב במחשבות שום מחשבה זרה, כי קרוב הוא להיות בעילתו בעילת זנות ונפש הם חובלים ובנים זרים ילדו רעים וחמאים ומפשים בנים משחיתים כל מום במ. ומה יתאונן אדם חי כשיש לו תרבות רעה בתוך ביתו גבר על חמאיו שהוא גורם רעה לעצמו. וזו רעה חולה ואכזריותא גדולה יותר משוחטי הילדים, ואם היו יודעים הבנים שהוא גרמא להם בנויקים היו צועקים מרה עליו כאמר, למה עברתנו ובעון חוללתנו. וכי ישאו את עונם, אב ואם נוטלים חלק בראש, כי הם אבות הטמאה ואין על הבנים כל כך אשמה, כי מאחר שהיסוד רעוע והשרש רע והקלפה בנפש לומה מה יעשה אותו הבן ולא יחמא, כי נפש רשע אותה רע, וצריך עמל ומרה ויגיעה רבה כלי האי, ואולי יוכל להפך מבעו ומזוג הרע.

שבחי תר"ן ז

גם אמר שהוויג של הצדיק האמת, קשה עליו ענין זה. ולא די שאין לו שום תאוה כלל, כי אם אדרבא יש לו יסורין מזה ממש כמו יסורי התינוק בשעת מילה. כי ממש יסורין אלו יש להצדיק בשעת וויג ויותר מזה. כי התינוק אין לו דעת, על כן אין היסורים שלו גדולים כל כך, אבל הצדיק שיש לו דעת יסוריו גדולים מהתינוק. וזה היה אצלו דבר פשוט ואמר שקל אדם יכול לזכות לבוא למדרגה זו. וכפי הנראה מדבריו היה שקדשותו של עצמו גבה עוד יותר ויותר.

צעטיל קטן

טריטור הרב רבי אלימלך מליזענסק זצוק"ל זיע"א

אלה הדברים אשר יעשה אותם האדם וחי בהם:

א. בכל עת ורגע שהוא פנוי מן התורה, ובפרט שהוא יושב בטל לבדו בחדר או שוכב על ממתו ואינו יכול לישן, יהיה מהרהר במצות עשה זו של ונקדשתי בתוך בני ישראל, וידמה בנפשו ויצויר במחשבתו כאילו איש גדול וגדול בוער לקניו עד לב השמים, והוא בשביל קדושת השם יתברך שוכר את טבעו ומפיל את עצמו להאש על קידוש השם יתברך, ומחשבה טובה הקדוש ברוך מצרפה למעשה, ונמצא שאינו שוכב ויושב בטל, רק מקיים מצות עשה דאורייתא.

ב. בפסוק ראשון של קריאת שמע ובקרה ראשונה של שמונה עשרה יהרהר בנזכר לעיל, ועוד יכוין אם יענו אותו כל אומות העולם בכל עינים קשים ויפשטו עורו מקשרו להפחיש חס ושלום ביהודו, יסבול כל היסורים ולא יודה להם חס ושלום, ויצויר בדעתו ומחשבתו כאילו עושים לו בנזכר לעיל, ובזה יצא ידי חוב קריאת שמע ותפלה בדין.

ג. גם בשעת אכילה ותיחיד הקדוש יכוין בנזכר לעיל, ובשיתחיל להרגיש תענוג גשמי יצויר במחשבתו בנזכר לעיל, ותיקף ומיד יאמר בפיו ובלבבו שיותר היה לו תענוג ושמחה בעשיית מצות עשה של ונקדשתי באופן הנזכר לעיל

קדושות הפרשה

הכרת הטוב – ממשה במכת בינים

פעם לרופא והוא רפא אותך בחנם, נתן לך משוחה במחיר סמלי, אנשים מקבלים הנחה, חיבים לו את כל החיים שלהם, כי בעפר הטמין את המצרי, משה כבר לא יכול להכות את העפר, אי אפשר להבין מה זה הכרת הטוב, כל אחד ההכרת הטוב שאדם חייב לאשתו, שהיא מכבסת לו, מבשלת לו, מגדלת את הילדים, הוא עוזב אותה לבד, בורח לשובו בנים, עכשיו מסכנה, היא מעירה את הילדים לבד, אומר ה' למשה עכשיו מתחיל דבר חדש לגמרי, שלא ראית בחיים, מיום הוסדה, יהיה עשר מכות כאלה. (בקולות וברקים).

משה אמר לה, אני לא יכול, "למה הרעתה"? ה' אמר, עכשיו מתחיל דבר חדש, גמרנו, מהרגע הזה, עכשיו א' שבט, אני יתחיל לתת כאלה מכות, שלא ראית בחיים שלך, ושהמצרים לא ראו מאז שהם נולדו, דם, וארבה "כבד מאד" (שמות י, יד) רש"י שואל מה זה ארבה כבד? גם אצל יואל היה ארבה, אלא שם זה 5 מינים, פה זה מין אחד. רואים שהכרת הטוב זה דבר כזה גדול, שמשה צריך להוקיר טובה לדומם, זה דבר גורא, אדם עשה לך טובה, אתה חייב לו את כל החיים שלך, עד סוף החיים, הלכת

מדרוש הצדיקים

מעלת "הקצות החושן"

הקד, מינוס שלושים, כל החלונות היו מכסות בכפז, הגשם היה נכנס פנימה ונהפך לקרח, וכל הבית היה גלדי קרח, וככה הוא כתב את כל המדרשים שלו. ולא עם עטים שלנו, אלא עם נוצות וכל פעם צריך לחדד את הנוצה, וכל פעם הנוצה נשברת, והדיו היה קופא, היה נהפך לגוש קרח, והיה בתוך החדר מינוס שלושים, הוא היה צריך לשם את הדיו מתחת לבית השחי, להצמיד אותו לחזה, אולי ואולי זה יפס, וככה הוא לא ישן ולא אכל בחיים שלו. בחיים הוא לא אכל אפילו בשבת הם לא היו יכולים לאכול יחד כל אחד היה אכל רק אצל ההורים והם היו חמשה אחים, וכלם היו תלמידי חכמים מופלגים ואחד היה סוחר, וגם הסוחר היה לומד יום ולילה, והאמא נזרא הצטערה כל החיים שיש לה ילד אחד סוחר, היא בכתה יום ולילה על זה. (ארזי הלבנון).

קצות (596) החושן (363 = 959) גימטריא אבא (4) כמדרכי (294) אסתר (667 = 959), אבא רחום וחנן. הקצות החושן בחיים הוא לא ישן, והוא לא אכל כל החיים, הוא היה אכל אצל ההורים שלו, והיא [- זוגתו] אצל ההורים שלה. מי שעשה את השדוך זה ר' שלמה זלמן מברוד. ר' שלמה קלוגר מברוד, ולא היה כסף, לא היה אכל, לא היה להם בית, לא היה כלום, אז כל החיים הוא אכל אצל ההורים שלו, וכל החיים היא אכלה אצל ההורים שלה, בחיים לא היה להם אכל, הוא לא ראה אכל בחיים שלו. בחיים הוא לא ישן במטה, היה לו איזה מטה רעועה ושבורה ושמיכת פוך קרועה. בחרף הוא היה תחת לשמיכת פוך, וכותב את המדרשים תחת השמיכת פוך, והדיו היה קופא מרב

מילתא דבר יהדותא

1: פגשתי יהודי עצוב. מה אני שווה... הוא בוכה.
מה אתה שווה?? בכל מצב, אתה שווה 30 מחבלים.

♦ ♦ ♦

2: כל המדינה, כן חטופים לא חטופים. ואף אחד לא מדבר על כך: שיש יהודים רבים, שכרגע לא יודעים על מה הם יפגינו במוצאי שבת...

♦ ♦ ♦

3: מסתבר שבמלחמות של היום, אין מנצחים – יש מפסידים יותר, ויש מפסידים פחות.

♦ ♦ ♦

4: מלאך: במה עסקת בחייך הארציים? איש: עבדתי בביטוח לאומי. מלאך: הו, זכות גדולה...! עזרת להרבה אנשים, אתה זכאי לגן עדן. איש: יופי, אז אני יכול להיכנס? מלאך: בוודאי, הבאת את כל האישורים, החתימות והטפסים הדרושים, נכון?...

♦ ♦ ♦

5: הילד בוכה: וווואההההה. האבא: מתוקי, למה אתה בוכה? הילד: החלב נשפך לי. האבא: אתה לא יודע, שלא בוכים על חלב שנשפך? הילד: נכון, אבל הוא נשפך על הטלפון שלך. האבא: וווואההההה...

♦ ♦ ♦

6: הרגע הזה, ששכחת מה בדיוק רצית לעשות
6: ישבתי בערב לשתות קפה. התיישב לידי טבעוני, והעיד לי: "אתה יודע שאת החלב הזה, היה אמור העגל לקבל?" אמרתי לו: את העגל, כבר אכלתי בארוחת צהריים...

♦ ♦ ♦

7: מבוגרים תמיד מנסים להיות צעירים. עד שמישהו מעצבן אותם, והם אומרים: "אני יכול להיות סבא שלך – חוצפן..."

♦ ♦ ♦

8: לנשים יש נטייה לגרום להרבה דברים להתייבש. *אל תעבור עכשיו, העברתי פה סמרטוט תחכה שיתייבש. * אהה, אתה מחכה לי למטה? – אז אני בדיוק דקה מוכנה...

♦ ♦ ♦

9: הותקפתי על ידי שודד עם סכין... אמר לי: את הכסף או החיים שלך... אמרתי לו: אני נשוי – אין לי כסף, ואין לי חיים... התחבקנו ובכינו ביחד!

♦ ♦ ♦

10: שאלתי את חבר שלי: למה כל בוקר הוא יוצא עם כוס קפה ביד? והשיב: חבל לי על הזמן – אני מתחיל את הכולל כבר בבית...

♦ ♦ ♦

קדושת הצדיקים

כל העבודה – זה להאמין בצדיק

רעות אתה פלך שכל, אדם בא לעולם להפך לשכל, להיות שכל בלבד, להיות רק שכל. לכן אומר הרמב"ם שמשוה נהפך לשכל כי כך היא המעלה האמתית שער החמישים, כי משה השיג את שער החמישים כתוב "וימת משה בהר נבו" מה זה נבו? ה' זה חמישים, ב"ו שמשוה זכה להכלל בשער החמישים, כמו מרדכי.
(באר בשדה).

שואל היה צריך להאמין בצדיק. כל העבודה של האדם זה להאמין בצדיק, לאיפה שאדם הולך זה להאמין בצדיק שהצדיק רואה דברים ומבין דברים שהאדם לא יכול להבין בשכל כי הצדיק הוא למעלה מהשכל. כתוב שמשוה נהיה שכל ממשי, הרבה אומר להסתכל בשכל של כל דבר, כל העבודה להפוך לשכל שאין לך בכלל גוף אין לך תאוות אין לך מידות

הילדים

מגיל ארבע עד שבע – המוח של הילד פתוח לגמרי

לחתך אותו מיד, כי אם לא אז הוא נהיה חלוני, הוא לא קולט, אז הוא יושב בשיבה [1] לא קולט כלום, אז אם הוא הגיע לגיל גשואין - אז צריכים לחתך את הילד, [2] אז יהיה לו גשורה ילדים יהיה לו במה להתעסק, הוא לא ילך להיות חלוני, פתאום רואים ילד בגיל 15 וחצי מוריד את המגבעת, את הכל, הוא לא קלט [את הלמוד], הוא יושב בשיבה כמו גלם הוא לא קולט כלום, ולא יודעים איך לגשת אליו, במה להעסיק אותו, אז הוא יוצא לרחוב לפני שהוא הולך להתאבד, [ולכן צריך ללמוד עם הילד עוד לפני גיל שבע אז המוח פתוח לגמרי]. (שעור מתשפ"ב).

רבנו כבר בגיל 4 כבר גמר את כל הש"ס. כתוב בהיכל הברכה לקחת את הילד בגיל שבע שיגמור את כל הש"ס, הילד מגיל 4 עד גיל 7 המוח פתוח לגמרי, מגיל 4 עד שבע מה שאומרים לו הוא קולט, אחרי שבע אז כבר מתחיל השכל להתחלד, והוא מאבד כל יום מליארד חלקים, כל יום מליארד חלקים הוא מאבד! יש טריליונים חלקים במוח, כל יום הוא מאבד מליארד! אז בגיל שבע כבר השכל כבר נחלש, בגיל 13 הוא עוד קולט משהו, בגיל 20 הוא כבר מפסיק לקלט, ואז צריכים

קדושת הבית

הכל בזכות האשה

"וְתִתְּפַלֵּל חֲנָה עַל ה'" (שמואל א' ב, א), לכן צריכים ללמוד קצות החשן, גם אשה חובת ללמוד קצות החשן, כל אשה, זה קל.

למה קוראים לה צפורה? כי היא הייתה עפה כמו צפור, פעם אשה ידעה לעוף כמו צפור אשה ידעה להגיד את השם המפורש, לא הייתה אשה שלא אמרה את השם המפורש, איך שהם נולדו למדו אותם את השם המפורש, ולכן נשים מצפורי היו עפות באויר, הם לא היו מתקשטות לא היו כלום רק עפות באויר. (ארויזי הלבנון).

אברהם אמר לשורה "אמרי נא אחתי את למען ייטב לי בעבורך וחייתה נפשי בגללך" (בראשית יב, יג), כל מה שיש לאיש זה בזכות אשתו, כתוב בזהר, צריך להדפיס את הזהר הזה, כתוב בזהר תזריע (נב ע"א) שהכל זה בזכות האשה, אם אדם אין לו אשה הוא הולך ערירי, גם אם יש לו הרבה כסף הכל יאבד לו, יהיה רעידת אדמה וזה יאבד לו, למען ייטב לי – כל מה שיש זה בזכות האשה |1|.

1 היום י"א חשון היארצייט של לאה שאקי אמא של הרבנית תליט"א, היום היארצייט של סבתא שלך, הסבתא הייתה רחל אמוני, הם באו מתימן משפחות, בגיל 31 היו הולכות לשדות, אמא של תהלה מגיל 31 מנחליאל, כל חדרה זה היה של תימנים, והם היו הולכות לשדות, ותהלה היא מגיל 71 בשדה, אפה שהיום זה מעיני הישועה שם זה היה המקום שהיא הייתה עושה התבודדות, היא הייתה

מתבודדת כל יום כפמה שעות, פעם היה הפל שדות לא היה פתים, זכרון מאיר זה היה הכל... היא הייתה בת 71 - 61, היא הייתה מורה בנהריה ואחרי זה היא הייתה עומדת על שפת הים שלוש שעות - ארבע שעות, היא לא הייתה מפסיקה להתבודד, היא הייתה לומדת ליקוטי מוהר"ן כל יום.

קדושת ההמורה

קהלת פרק יב, תתקפט), יראת שמים זה שלומדים קצות החשן,

הרבה אומר בלי זה אי אפשר לקבל יראת שמים היום, פעם עוד אנשים נדבקו בגמרא, נדבקו באותיות הקדושות, היום את הספור הכי קל אדם מתקשה לקרא, כי אין מח, אין כלום, המה צריך להדבק באותיות, אין מח, אז רק הקצות החשן יכול לחדש את המה, בלי הקצות החשן אין מח, אין כלום, אין שום דבר. (מסע אל השורשים).

בלי הקצות החושן – אין כלום

צדיק יש לו הכל פה קדוש, אז שלש מלים זה מספיק להמס את כל הרע, להמס את כל הגאון, שאדם בכלל לא יצא להסתכל, כי הוא רק רואה שדים ורוחות, הוא לא רואה בני אדם, הוא רואה שדים ורוחות, עד תחית המתים יראו שדים ורוחות, לכן אסור אף פעם לפתח את העינים, כי אתה רואה שדים ורוחות, ואז ההכל פה לא קדוש, מי שיש לו יראת שמים דבריו נשמעים (ילקוט שמעוני,

קדושת המידות

הספיק להגיע, הוא אחר את המטוס, לא יודע
מה שהיה שם בדיוק.

אז הוא אחר את המטוס רשבי מסכן, הוא
לא יכל לעצר את אברהם אבינו [מלומר]
"לו ישמעאל יחיה לפניך". ולכן החמאס חי
אל קעידא חי, כל יום הורגים אנשים, כל יום
הורגים יהודים. ויאיר לפיד אמר זה מגיע להם
זה טוב להם, זה מצין להם, יאיר לפיד זכרוננו
לברכהאז סדרתי לו מקום בגן עדן, אבל בדיוק
פוטין פצץ את תחנת הכח של גן עדן, זה ירד
למינוס שבעים זה ירד, אז הביאו - ישר הביאו
כמה גחלים מהגיהנום הביא לחמם שם. לחמם
את אלה שעברו עכשו לגן עדן, כל השמאל
עברו לגן עדן, בשעה טובה. (שעור מתשפ"ג).

למה יש מחבלים עד היום?

שמשון הלך לעזא, למה הוא הלך לעזא?
לעשות שלום עם החמאס. לכן אברהם הלך
שהוא הגיע לארץ? דבר ראשון לשכם, דבר
ראשון לעשות שלום עם החמאס, הוא היה
בעד שלום, הוא היה נגד זה שהורגים מחבלים.
הוא אמר הארץ שלהם - "לו ישמעאל יחיה
לפניך" (בראשית י"ז ח) זה היה החמאס,
הוא רוצה שהחמאס יחיה. למה החמאס חי?
כי אברהם אמר "לו ישמעאל יחיה לפניך"
הוא אמר ארבע מלים. בשביל ארבע מלים...
בכה רבי שמעון, רבי שמעון בכה הוא לא היה
שם, הוא היה צריך לעצר אותו. אם רשבי
היה שם הוא היה עוצר אותו, אבל הוא לא

החיזוק היומי

ברגע שמבזים את הבן אדם -
הוא עולה להכי גבוה שיכול
להיות.

הוא עולה לשער החמישים!

הוא זכה: נפתחו לו כל המוחין,
כל המסכים נפלו לו!

שנותנים לבן אדם בזיונות -
נופלים כל המסכים.

הוא לא צריך לברוח מזה!
לא בורחים!

אדם לא צריך לברוח!

זה הניסיון - אדם צריך לדעת:
שכל פעם שמבזים אותו -
מתגלה לו שער חדש.

חמישים שערים - וכל בזיון
מגלים לו שער חדש.

מגלים לו שער חדש לגמרי.
פותחים לו שערים חדשים!

הרב'ה אמר: שכל העולם

מתגעגעים אחריו, כשם
שמתגעגעים אחרי הבעל שם
טוב.

אפילו להחזיק לקוטי מוהר"ן
בבית בלי ללמוד בו, זה
המתקה גדולה.

לקוטי הלכות, לקוטי מוהר"ן,
ספורי מעשיות, לקוטי עצות,
שבחי הר"ן, חיי מוהר"ן.

הרב'ה אומר: להחזיק את
הספרים שלו בבית, אפילו
שלא לומדים בהם, זה המתקה
אדירה.

שלא יהיה גניבות, לא פריצות,
לא שרפה, לא מחלות, לא
חצבת.

העיקר: זה להאמין בספרים
של הרב'ה, שכל ספר של רבינו
זה ישועה גדולה בבית - כל
הספרים!

הרגע חזח שחביסקוויט מתאבד
לתוך הותה או אתה שילח ביטקוויט
חדש להציל אותו נאז גם הוא מחליט
להתאבד. ואז צריך להכריז על אירוע
רב נפגעים.

בבריטניה שוקלים להשוות ברית מילה
ל"התעללות בילדים" כך על פי מסמך הנחיות
חדש מהרשויות המוסמכות לכך

כך כתבו לפני מאה שנה על המכוניות
אולי הם צודקים?

מלאך-המוות — המכוניות

בשם זה הרפיסו סליוני גליונות
ונתפזרו בכל אמריקה והמדינה לקהל
בסוף קרבות מביאה לנו המכוניות מרי
ישנה בשנה — בניורק העיר נהרגו
במסך ארבעת החדשים האחרונים
9-10 נפש מזה 395 ילד. באמריקה
השטופה במכוניות נהרגים בכל שנה
יותר מעשרים אלף איש עיי סכנות.
המספר הכללי של המכוניות
באמריקה הוא קרוב לארבעים מיליון.

יש לי פנצ'ר מוזר באוסט, אני צריך משהו עם
התמחות בזה. אם תסתכלו בתמונה, תראו שהפנצ'ר
שלי הוא לא בכל הצמיג אלא רק בחלק התחתון שלו.
גם כשאני נסע קצת, הפנצ'ר משאר תמיד למטה!
רעיונות?

ידעתם שהבטן יוצר
חכמה מהמחול הבטן
שוריעה מתי היא ריקה,
המות אף פעם!

טרגדיה בבית
משפחת ויסוצקי
הבת לואיזה
נחנקה מהנענע,
ונלקחה לבית
החולים שיבא,
עכשיו מחכים
לנס.

מעניין אם
כשהתרנגולים
רעבים הבטן שלהם
מדברת.

לא תצליח להבין
מה חשוב בתחזית
מזג האוויר אם הם
לא אומרים שיהיה
שלג בירושלים.

הקטע הזה
שבמחיר של סקי
בחרמון אתה יכול
לקנות הר פרטי
באירופה.

זה נראה שטראמפ
החליט למתוח
למוות את
האיראנים במקום
להפציץ אותם.

כל כך קפוא לי
שאני שוקל
להחליף את האף
בגזר.

אתה יכול לעמוד
שלוש שעות ברצף
בגשם, אבל המקום בו
הכי תרטב זה המסר
מהתחנה עד
האוטובוס.

הגשם כל כך חזק
שאני מתלבט אם
לקנות דגים או לדוג
בכביש מתחת
לבית.

תמיד חלמתי על
בית מול הים, אז
היום אני גר מול
רחוב מוצף.

טראמפ זה ככה:
אנחנו נפציץ לאיראן
את החיים, אבל נדבר
אתם דיפלומטית
והרגע פירקנו לה
את הצורה ונעשה
אתם הסכם שלום.

אמרתי עכשיו לחבר,
ברכות לרגל סיום
מסכת מכות.
אמר שמזל שלא מכות
לרגל סיום מסכת
ברכות.

הסאבק על גרנלד - אירופה פורסת כוחות נגד ארה"ב:

בכיר בממשל טראמפ רומז שסניפים נוספים של תנועת האחים המוסלמים יוגדרו בקרוב כארגון טרור

מסיים ההגדרה הנדשה של אור"ב למסגרת האותם המסלולים באותם תאור ר"ק בשלוש מדינות (ירדן, לבנון, תוניסיה), לא מסתם העיון על אירון מאסס, שהעז לשאול במחבאי את זה הרצון האמריקאי פרקו רובי, את
אסלם פרקו הולד:

¹⁰ "ס'ה' הגדור'ת הפנימי'ם האחר'ים של תנעת האדם המוסלמי'ם בארצ'ם הירד'ן" (למשל טרסיה וסטר-א"צ).

את התשובה והמודרת יחסיית לשאלה של מאיכס נתן סטנטיאן גורדון, מן הייחז לריאיון לאסי של אר"ב:

[illegible]

CONCLUSIONS

Save button

ההמשך להודעת מדי"א על מעבר
לצ"ל 'אוסו גלידה'... איחוד הצלה
מצידים הודיעו בדקות האחרונות
לנהגים לעבור לצ"ל אוסו הכנס"ת
וזהו שמיע רק אהרלה סאמט...

שלושה אנשים מתחילים מחוץ לחדר לידה.
יוצאת האחיות ואומרת לראשון: "מזל
טוב, נולדו לך ארבע בנות."
האיש אומר: "איזו מקריות, אני גר
בקרית ארבע!"
יוצאת האחיות בפעם השנייה ואומרת
ליאיש השני:
"מזל טוב נולדו לך שמונה בנים."
האיש צוהל: "איזה יופי, אני גר בקרית
שמונה!"
יוצאת האחיות בפעם השלישית ורואה
את האיש השלישי בורח.
שואלת אותו האחיות: "מדוע אתה
בורח?"
עונה לה האיש: "אני גר במאה שערים!"

Official Selection

שרפתי 3500 קלוריות בחצי שעה

[illegible]

נבר שילם את התשלום
האחרון של המזונות
ב-80,000 גרוטאות על
הדשא של גרושתו

חברה סינית בנתה בניין מגורים בן 10 קומות בתוך 28 שעות ו-45 דקות בלבד

אילון מאסק: אין טעם ללכת ללימודי רפואה כי בתוך כשלוש שנים הרובוט אופטימוס יהיה מנתח טוב יותר מכל אדם, ובעוד חמש שנים הרפואה תהיה חינמית ועל-אנושית.

לרובוט אין ידיים רעדות. והוא לא מתעייף, כך שכולם יקבלו טיפול טוב יותר מזה שמקבל כיום הנושא.

מבחן אמריקאי בחיידר
שאלה:
מי מקיים את העולם, ומדוע?

- 1 טראמפ יש לו את הצבא הכי חזק בעולם.
- 2 המלאכים שמקדשים את שם ה'.
- 3 אנחנו שלומדים את התורה המתוקה.
- 4 "משנת יוסף" – כי הם דואגים לנו לאוכל.

בשנת 1973 נכנסו שמונה אנשים רגילים לבתי חולים פסיכיאטריים בארצות הברית. לא עברו ימים, לא חולים, מורים, פסיכולוג, עקרת בית, רופא ילדים, ללא כל היסטוריה של מחלות נפשיות. הם התבקשו לעשות דבר אחד בלבד: כשהם מגיעים למיון – לומר שהם שומעים קול אחד שאומר מילה אחת: "ריק". זה הכחל. אנשיו אותם, ואחרי הקבלה – הם הפסיקו להעמיד פנים. דיברו רגיל, התנהגו רגיל, אכלו, ישנו, חייכו. אבל משהו מוזר קרה. מרגע שנכנסו – הם כבר לא היו "אנשים". הם היו "אבחה".

כל צעד פורש אחרת:

- כתיבת יומן – "התנגדות כפייתית".
 - עמידה ליד הדלת – "חרדה".
 - בקשה להשתחרר – "חוסר הבנה למחלה".
- אף אחד מאנשי הצוות לא זיהה שהם בריאים. מי כן זיהה? דווקא חולים אחרים.
- הניסיון נמשך ימים, לפעמים שבועות. כולם שוחררו בסופו של דבר – עם אבחנה אחת: סכיזופרניה בראשונה.

מי שעמד מאחורי הניסוי היה הפסיכולוג דייוויד רוזנברג, והמסקנה שלו הייתה: כשאנחנו נותנים לתוויות לנהל אותנו – אנחנו מפסיקים לראות בני אדם.

בית חולים אחד טען: "אצלנו זה לא היה קורה".
רוזנברג אמר שהוא ישלח גם אליהם מתחזים.
בפועל, הוא לא שלח אף אחד. בימים שלאחר
מכן הגיעו 193 מטופלים חדשים, והוצות סיווג 41
מהם כ"מתחזים ודאיים", ו-42 נוספים כ"חשודים
במתחזים". אף על פי שכולם היו חולים אמיתיים

*אנחנו לא רואים את העולם כפי שהוא – אלא לפי מה שאנו מצפים לראות.

החיזוק היומי

את ר' עקיבא סרקו במסרקות
של ברזל.

הוא היה יכול לעשות אותם גל
של עצמות.

אבל הוא אמר אין דבר כזה-
מכירת יוסף...

אנחנו כל החיים מכפרים על
מכירת יוסף שזרקו אותו בין
נחשים בין עקרבים.

לכן... ילדים לתוך הבורות.

כמו שעשו הנאצים ימח שמם
זרקו מלינו ילדים לתוך
הבורות.

מליון ילדים לתוך האש, לתוך
בורות, לתוך תעלות.

זה הכל על מכירת יוסף!

אדם מוכר את הצדיק.

היום זה רבנו- שכולם מוכרים
את רבנו!

"אגרא דכלא דוחקא", שהעיקר

זה הדוחק שיש בשיעור -

שמועכים אותך!

אדם לא רוצה לבוא לשיעור,

בגלל שיש דוחק - "העיקר זה

הדוחק"!

שדוחפים אותך, ומועכים

אותך.

כמו שר' נתן כותב: שרק הראש

היה אצל רבינו.

הגוף אני לא יודע איפה הוא

היה...

בראש השנה האחרון של רבינו,

נכנסו שש מאות איש באולם

של מאה אנשים.

והיה שם דוחק כזה.

אז ר' נתן כותב: שהעיקר

שמרתי שהאזניים יהיו אצל

רבינו.

מהגוף עשו סרדינים... עשו

ממנו חתיכות...

כמו ר' עקיבא שחתכו אותו

חתיכות, ומכרו את בשרו

במקולין!...